

secularium quādoqz/presentim in loyca/p labunt̄ aliquādo in errores ḡcilosissimos illi qui magnorum sunt erga virtutes affectuum, quales apostolus vocat̄ habēt̄ zelum sed nō fīm sc̄am, adeo ut si nō humiliter sapiant̄ et nūl̄ se contrahant̄ infra metas sue cognitionis nulli p̄tinacius inneni untur neqz absurdus errores p̄singere/ppterēa nō leviter optet eos scribere vel docere, sed nec absqz cautela magna adherendū est eis nisi priuia discussione diligenter et doctoz examinatione. In talibz quippe sepe regimus plurima aut falsa aut male explicata ac p̄inde multa erroris materia p̄bentia simplicibz quāqz in multis diuinissima altissimaz sunt. Addo nūc id qd̄ eue nit tpe meo d̄ quādāqz p̄phetissa et miraculorū operatū reputata ēa multis. quārvi di et allocutus sum. Hectādē dixit r̄scribi iussit, qd̄ sp̄us suus deū cōfēplando fuerat annihilat̄ vera annihilatiōe et b̄ic recreat̄. Et dū quereret qualit̄ hoc sc̄ire potuerat, r̄ndebat se expt̄a. Hies mibi nō sufficeret si numerare vellem in numeras tales insani as amanū immo et amētū, qd̄ nō fīm sciēntia quales eident̄ fuisse begardi et begarde quādmodū in quodā tractatulo de distinctione veraz reuelationū a falsis memni p̄idem annotasse.

Ocendus nō est vel monendus q̄ errore suū defendē manult̄ q̄ corrigere. Hoc oratius posuit ī fine poētisue. Exigitur igit̄ correctio superior si sic itemz fnerit pugnator ad salvandā tanqz p̄p̄iam hāc verboz improprietatē. Quo pacto sit vel q̄ ordine postulandū, quippe videbit̄ ordinari et inquisitionis indicu qm̄ parua radix p̄egrini sermonis serpit ut cancer et modica error sc̄intilla (sicut in arrio patuit) dum non p̄uenienter opprimitur vel artaē/magnam erumpit inflammat̄. Sicnq actuz est parvus p̄ sacra theologie facultatez aduersus illos qui doctrinā quandam pegnam Raymundi lulli conabane inducere que licet sit in multis altissima et verissima q̄a tamen in alijs discrepat a modo loquendi doctoz sacroz et a regulis doctrinali sue traditionis et visitate in scholis ipa eq̄i

eto publico repudiata p̄hibitaqz. Bicaz h̄g sentio si tales locutionū modos publicari p̄ciperem apud almā vniuersitatez pa nscieñ. cl p̄fmones vlp̄ scolas, deducerē, p̄tinus ex officio cui indignus deserio, ad censuram theologicę facultatis, et examinaretur et examinata suū quale mēref iudicium sortire. Bene vale pater emente. Me mor mei in orationibus tuis.

LFinit sc̄da ep̄la Jobis de gerson cōtra dicta fratris Jobis Ruybroech in tercia parte tractatus sui de ornatu spiritualium nuptiarum.

Iniciūt lectōes due putiles sup̄ Marcū et ad cōmendationem ap̄positi nostri roti multū faciūt et valent doctoris Johānis de Gerson Cancellarij pansieni.

Sicut scriptū ī esaiā p̄pheta. Ecce ego mitto angelū meū an faci em tuā q̄ p̄parabit viā tuā ante te. Tertius p̄scens hodiernae lectionis fīm diuersas punctuatōes et postillaz sententias ad p̄cedentia et subsequentia varie coaptatur. Nā quia autoritas ista. Ecce ego mitto angelū meū, non de Esaiā sed de mala chia. Malach. iiij. Sumpt̄a est; referri posse dixerunt quidā hāc p̄ticulā sicut scriptū est ī Esaiā p̄pheta ad illud qd̄ immedia te premittitur taqz ī eius confirmationez atqz fulcimentū et sit sensus. Initū euangelij Ihu xp̄i filij dei, i. q̄ fuit filius dei. Et quasi parū sibi absqz p̄pheticō testimoniū itud posuisse addictrū sicut scriptū est ī Esaiā p̄pheta. Potest enim ad hoc p̄pheta trahi xp̄m fuisse ī deū atqz dei filium, vel quia vocatus est emmanuel. Esaiā. viij. 2. liij. Generationem eius q̄s enarrabit De eter na eius a patre p̄ductione dictū est. et xp̄mo capitulo et alijs ibidē elicēt. Dissolvit hoc modo ipsa porphirij heretici blasphemia qua nūl̄ est p̄bare euāgelistā nostrz damnare mendaci, quia illud quod dictū est. Neqz tamen coartat tal' obiectio et ad hanc expositionem fugiamus. **C**ōstat itaqz p̄phetas omnes uno et eodem spiritu

Lectiones

suas p̄teruisse p̄phetias. ac p̄inde qd vñ posuit (q; non tā ip̄e q; spiritus sc̄us loqueatur) potest ab altero (qui sumiliter ē ip̄e spiritus sancti instrumentū) intelligi quodammodo dictū seu positiū. et si nō explicite tñ implicite. Dicunt igit̄ alii vel idem aliē dñas in textu p̄ticas a duobus p̄phetis excerptas. Prima est malachie tā sensu quaz verbis. Secunda est Esiae que cum puma silē satis explicat s̄ntiam vbi dī vor. Et q; nā Es̄a p̄cipialior fuit atq; famosior. et legentibus notior. q; insug finis plerūq; rez totā denomiāt placuit euāgelistē nō qui etiā breuitate: i studebat non duos p̄phetas sed vñ tūc maiorem nominare. Et sub hoc sensu recepit eccl̄sia sine origiale marci euāgeliū sic habuerit et teneret Heda i cōmento. sine a quib; dā non recet scribenti bus additum fuerit quemadmodū sensisse videt Hiero. sug ps. Incipit igit̄ in hunc expositionis modū euāglista noster suā texere rōnem vbi notādū occurrit q; ait in commento. Scripturis in q; enāgeliū marcus p̄grue primo ponit omnīz res̄monia p̄phetarū q; hoc futurū p̄cēbant/ vt eo cunctis vera et sine scrupulo dñbietatis sustinenda q; scriberet intimaret q; hic a p̄phetis spiritus sancto impletis antea p̄scita et p̄dicta eē monstraret. similitz vno eodemq; euāgeliū sui principio. et iudeos q; legē ac p̄phetas suscepērāt ad suscipiendū euāgeliū sacramenta q; ip̄orum p̄phete p̄diixerat instituit. Et gentiles q; per euāgeliū p̄conia ad dñm venerāt. ad autontatē quoq; legis et p̄phetarū suscipienda venerādamq; p̄uo caret. Dic instrumur dcta nostra scripturarū testimonij roborare. q; parum ignitum est et minus efficiāt verbi quod non in caluerit fulcītū fuit ab eloquio dei quod est ignitum vehe menter. nisi viuificatū fuit a sermone eius qui est viuus et efficax bñ apostoluz et penetrabilior omni gladio acripi. Nō tñ etimo curiositatē in allegationib; hu iūsmodi consecrāda. sed quoq; p̄st studiōsis et edificat̄ charitatem. Alioquin cū mulus ille truncatarū autoritatū male congesitus et insomis congeres allegatio nū sine origini nō conuenientiū qd proficit. nisi fortassis ostentationem operatur

Sed neq; sunt inculpabiles qui p̄pha nas postpositis lectionib; sacris toro ore psonāt totis vñbus amplectunt̄ sicut sci ptum est p̄ Esaiā p̄pheta. Nō in philo phis. nō in poetis et fabulis. sed in p̄pheta. Ubi preter hec elidit̄ impia manichei blasphemia. q; sic delirare ausus ē vt diceret p̄phetas vetens testamenti a deo tenebræ missos ē. quod si verū eēsicut non ē. nū q; veritatis notarium euāgelistā noster eūdem enocasset in testimonij narrationis sue. Nihil em̄ roboris habervatum illūs qui pater est mēdaq;. Sed in hoc loco conuenienter cēnt improbandi q; p̄phetas veros aut constellationib; imputant̄ quē admodū. **A**nciēna Albumarā et aliū non nulli aut qui exerabiliōi deliramento p̄phetas fabulantur magiā artem exercit se. tanq; mediū adipiscendi p̄ cognitionem occultoz. verū sug his olim latius tracabimus si dēs annuerit. **N**ācandia mus quid Esia p̄pheta scriptum est. Ecce inquit ego mittō angelum meum. Non dubiū quin Johannem baptisam qui vt Heda ait. Angelus vocatur non societate nature iuxta heresim Origenis. sed officiā dignitate. quo nomine recte appellari potest homo ille q; fuit missus a dō ut testimonij phibiceret de lumine et venētem in came dominiū mundo nūciaret. q; angelus nūc iūs appellatur. In hoc quod p̄mittitur. ecce. notaē ex demonstratiōne grandis et insolita nouitas. In hoc qd subiungit̄ ego mittō/ datur intelligi ex maiestate iūtientis dei missi magna dignitas. Be hinc p̄seps p̄ fureo ponit. q; in concusa erat tāq; de presenti fieret certiūdo demonstrationis atq; stabilitas Jobānes insug non quicunq; sed angelus suis ser dei. Attende p̄ unitatem cū ait. an faciem tuā et eius punitas integritas. et sanctitas commendare. Postremo officium eius honorificum designat̄ qui preparabit viā tuā ante te. Quā viam si forte quesieris Respondet Chrysosto. et inferius dāt intelligi. Via domini qua ad homines ingreditur penitentia est q; quā deus ad nos descendit et nos ad illum ascendimus. Unde angeli ascēdentes descendentesq; mōrāntur sug filium hominis. **D**ec est secū

da loquendi materia. hoc vñ tantum ad p̄sens dilatamus quo pacto Johānes an-
gelo similis phibetur. Et primo si virginis
tas Johānis attēdit subdit illud Hiero.
ad paulam et Eustochium. q̄ semper an-
gelus est conata virginitas. et q̄ in carne p̄-
ter carnem vivere non terrena vita est s̄ ce-
lettis. Cōuerte oculos fidei ad virtutes
Johannus non vnam tū modo sed qua-
le libet angelorum hierarchiam videbis
in eodem tempore. Inflamavit itaq; eum
charitas ut esset similis seraphim. quin etia
alius in amorem diuinū ardore exardesceret
suis p̄dicationibus ammonuit. Si sapi-
entia cuius attenderis. nūquid cherubin pa-
rem dices? Si spiritualē in exercitio vir-
tutum potentiam nonne consimilem ip̄m
potestati designabis? Si pacatissimā ani-
mi sedem. nunquid thronos in ip̄o reperi-
es? Fuit enī eis eius concupisibilis infla-
mata p̄ charitatem. vis rationalis illustra-
ta. et edocta p̄ sapiam. vis irascibilis p̄ potē-
tiam. et virtutes roborata. Charitas impa-
rabat. consulebat sapientia. potentia cōfir-
mabat. Hic est supremus terrarū hierar-
chicus bene velle scire et posse. hec trinitas
super celestis imago. potētia sapia et bonitas
seu voluntas. Porro iohāne fuit tanq; i do-
minationibus ultimitas subiectionis et o-
cundissime ac fidelissime servitatis addētū
liberaz magnificenter omnī subiecta al-
teri prioris aduersa. Fuit p̄terea sicut i prī-
cipiis ita et iohāne eminentia i cor-
rupibiliis rectitudinis in suo regimē emi-
nentia etiam invincibilitatis tanq; in potē-
statibus. Porro ultimitas quedā virtutis
eius eum similem reddidit virtutib;. Be-
nig; p̄uidentissima cura quā in preparato-
ne viedomini ad homines exhibuit ostendit
q̄ rationabiliter archangelis et angelis
comparetur. qua in re christus infallibilis
aut; veritatis p̄ph etiā hanc textus nostri
adiohannis commendatione inducebat.
Matth. xij. et Luce. xij. Hic inquit est de q̄
scriptum est. Ecce ego mitto angelum me-
um qui prepa. vi. tu. ante te. Quo circa
nō penitus absurde videri posset aliquibus
q̄ charitas insisa et sapientia. ceteraq; vir-
tutes enumerated abundanter iohanne
participate sunt q̄ ab angelis. Nam quāz

to potentia naturalis debilior in se est et mi-
norem habens capacitatē. tāto ad ipsius
elevationem et dilatationem quandā spūa
lem virtus infusa copiosius exigatur. Qd
autem Johānis vtpote hominis inferior
angelis natura sit perspicuum est. Ad qd
forsan tendit illud chasti Luce. xij. vbi cuius
dixisset. non surrexit maior inter natos mu-
lierum iohanne baptiste. addidit. Qui au-
tem minor est in regno celorū maior est il-
lo. quāq; autem et de gratutis id intelligi
poterit. Neq; enim charitas eius virtus
altera virtutib; patet coequatur. Et o Johāne
quidē glorificato nunc loquimur
quem ad supremum ordinem sublimatus
neminem arbitror doctorū ambigere. Hu-
ic sententie suffragatur illud Hieroni. vbi
pius. In carne angelicam gloriam querere
maioris est menti q̄ habere. cum aliis nit-
titur obtinere cum gratia quod habet ana-
gelus a natura. Addo aliud non p̄tere unde
vnum quemadmodum nonnulli Johāne
nem esse in prima Hierarchia supremum
sic venerari conantur. Ruina inquietunt an-
gelorum ex hominibus regatur et consen-
taneum est rationi ut sedem superiores lo-
ci vacantis per deiectionem et apostasiam
luciferi. illi contulerit altissimus quo inter
natos mulierum nemo surrexit maior. Si
igit lucifero dū stabat sup̄mā in ultimo or-
dine sedē. Greg. attribuit. sup̄mā illā nūc
obtinet is quem in ip̄o locū successisse in-
nuit veritatis assertio.

CExplicit prima lectio. Incipit secunda.

Ox clamatis in
deserto parate viam domi-
ni. rectas facite semitas ei⁹. **A**dagna est prophetarum in-
se concordia. et concors in diversis etiā p-
phetis sententia. codem quippe spiritu do-
cente locuti sunt et ad vnum finem q̄ chris-
tus est respxerunt. Finis enim legis fuit
apostolum est christus. Non obtem. Act.
iiij. dicebat Petrus de christi tempore q̄ om-
nes prophete a Samuele et deinceps qui
locuti sunt annuncauerūt dies istos. Ita
q̄ non operosum est intueri q̄tum inter se

Lectiones

conueniant hoc verbum **Esa.** xl. et illud premissum de malachia. Illic Johānes dicitur mitti ante faciem xp̄i ad parandum viam eius. hic, ecce inquit ego quasi iam missis suis sue executor ait. **Vox clamantis inde seruo parate viam dñi rē.** Sed cur Johānes vox dicatur et non verbum **Beda** aperit? Constat inquit quod unigenitus dei filius verbum vocatur pater Johāne attestat qui ait. In principio erat verbum et ē. Ex ista nostra locutione cognoscimus quod pars vox sonat et verbum postmodum possit audiari. Johānes ergo vox a propheta dicitur quia verbum precedit. Aduentus itaque dominicum Johānes precurrens vox dicitur quia per eum ministerium patris verbum ab hominibus auditum. **Dicitur.** Unigenitus siquidem dei filius per modū verbi pfectus est sententiosissima a patre in eterna generatōne pducit in quo pater dicit seipsum quod exemplarē est formosissimum omnium ad extra pducibilium. Quia igitur verbum hoc in sua maiestate absconditum per iohānem reuelatum est hominibus ipse non absque ratione vox dicitur que per exterus signum predicationis interioris signat mysterium generationis. Hinc pco iudicis hinc lucerna ardens et lucens. hinc nuncius vel angelus. hinc precursor appellatur. **Hec officia tūc suscepit et peregit dum vineret predicatione mūcillimū idem in suis denotis operatur suis meritis et orationibus ad xp̄i gratiam noticiamq; suscipientiam salubriter inspirando.** **Vis nosse verbū quod apud patrem manet absconditum quod luce habitat in accessibilem.** Dices volo. Louerte pces ad Johānem. hic nepe vox est verbi et index eius est pco. **Vox delectabilis et pauci mūdo superexcellenter amabilis.** Voces priores erant luctu et gemitus per calamitatem et agustiis. aut erant insanii freneticorum risus iter pestiferas voluntates et in punctione desicas et abituras in infernum delectantes. hec vox sunt pnie salutaris. vox doctrine et libertatis vox turtil post imbrex. vox costringens cedros. i. supbos phariseos. **Sed vox dulcis et suavis. humiles alliciens. vox absque balbutie medacio vox absque raucedinis simulacrorum virtutis deinceps vox per oīm modū virtuose resonatois canora vixit et iocunda.**

Vox ad postremū fortis vehemens et audibilis quoniam vox non est quecumque sed vox clamantis. **Obsurdior et nepe indei quos alloquantur et obturauerunt aures suas instar aspidis surde ut non audirent voce incantatis sapienter.** **Mil** ppter ea mirandum si vox clamosa ad eos mittebat. **Clamosa dico non strepitu et aceris verberatore exteriore, quam propter latenter energiam in ipsius viuere vocis actus reconditam.** Sciebat enim dictum esse predictorum cui libet clama ne cesses. quasi tuba exalta vocem tuam. Qualiter fiat in deo quod per vite meritum et per vim interioris gratiae et ferme charitatis ex quibus rededitur quodammodo vox ipsa vix ardēs et fortis et lucēs. et per sui intelligibilitatem clama. **O** quod multi nostre etatis vel non clamat. facti canes muti non valentes latrare vel si clamor forsan est in voce plena ad artres corporis demulcentias vel exasperandas exhibetur. quod ad aures cordis expurgandas instruendas et levandas perficit. **Vix** mislis vox Johānis que vox est clamans a quo commota sunt sugliminaria cardinum prout de seraphin apud Esayam scriptum est. **Esa.** vi. Sugloria cardinum mystico intellectu in homine sugiores ptes accipere possumus que sunt ratio et voluntas. et hec sugliminaria a voce clamantis commonetur dum ad binum agendum virtuosa pcessus sancti impelluntur et sancto castoq; timore et tremescunt. **Notandum quod ly clamantis potest referri ad xp̄in cuius clamo triplex respicit in scriptura.** **In resurrectione lazari** in expiratioē et dum unitates stictae ad aquas spiritales. **In triplice enim deserto clamavit in utero virginis. in mundo hoc terali. et in mūdo mystico seu morali ante rōnalis sed quoniam alia magis placet expositor hanc psechor. **Viduimus igitur de voce Johānis et eius formatione clamosa. audiamus de loci qualitate. vox clamantis in deserto.** Est autem multipliciter intellegere hoc desertū. et primo secundum litteralem sensum. locus est materialis et iordanis. mystice vero est ipse populus indeo quod ad modū beder hīero. **Eba declarat** in deo inquit beda Jobes clamat. quod derelicit se et destitute indee solatiū redemptiois annunciat. **Et Piero.** Clamabat ad iudeos surdos p**

pter peccata longe positos ita desertos idem
gnatione clamor oignos. Deserti quippe
erant a spū dei sicut domus vacans et sco-
bata et destituta a ppheta lege et sacerdote. Po-
sumus deinceps forsitan desertū aliud inue-
nire ubi Johannes vox clamantis audita
est. et h̄ est limbis patrū ad quem moriens
Johannes descendit et eū sens nūciaret
quē terris posuit idicē mōstrauerat. Et
qm̄ suberit loc⁹ ad loqndū ampliā dēfēto
trāseō ad id qd seqtur. Parate viā dñi et.
parat viam dñi q̄ bene docet et predicit.
Sed si vniōne distoreeq̄ vixerit non rectas
facit semitas eius. Parabat viā domī scri-
be et phansei de quibus ait xp̄s. Que dicit
facere. Sed ex eo qd addit⁹. Et que faciunt
nolite agere. Conclusio q̄ nō rectas facie-
bant semitas eius q̄ siq̄ interrogat que via ē
domī. Respondeo illā esse quā ppheta cui
cūmisse gratulabatur cū diceret. Cūia man-
datoū tuorū cūcum cū dilataſti cor me-
um. De qua Esayas. Decet via domini.
ambulate i ea nō declinantes ad dexteram
p̄ idiscretū seruore. neq; ad sinistrā p̄ remis-
sum torporem. Et bene sit ppheta cūcum
Mō est pigritudū cūz dies sit pna et dieta
magna. nec sit infra paradisum mansio se-
cura. At dō notande sunt ditiones vie
domī. qm̄ eis cognitis melius ipa parabi-
tur. Habetq̄dem mūndus vias suā et hec
est lapidosa et vndiq̄ spinis. veribus vti-
cīq̄ curaz mordacī et sollicitudinū anias
nostras suis aculeis laceratū atq; dissipā-
tum resp̄a. quāq̄ aurea a quibuldā argen-
teaq; videatur. p̄ eā ambulat̄ suscitāt̄ si-
biplis puluerem iporūnum oculis spiri-
talibus et serenitatem mentis pturbantem
ne quo labatur interitu valeat intueri. ha-
bet caro viā suā et hec herbosa iocūdāq; ni-
tet introeūtibus eā sed latet anguis i her-
bis. anguis. s. dolorose penitidis. anxietati-
s. sed et lutosa collumione tota intus resg-
git. Habet demō viā suā que est tenebre et
lubrici et prūptis circūque et cauribus po-
pancoꝝ statuū vallata. ubi suphi tolluntur
in altū ut lapsu grauiori ruit. Et ppheta.
Allisisti eos du alienarent. Habet et dñs
viā suā hec est munda decens expulchra.
Proverb. iiiij. Cūie eius vie pulcre. et Esai.
Exx. Erat ibi semita et via strā et non trāsi-

bit pollutus per eā. Et in ps. Ambulās in
via immaculata. hic mihi ministrabat. Et
insup. Via ista via equitatis et iusticie quā
sapies expostlabat. Eccl. xvij. Da nob̄ dñe
viam iusticie. Et ne ab ea diuertemus mo-
nebat ppheta. Apprehendite disciplinam
ne geatis de via iusta. Et p̄terea viā veni-
tis elegiūdicia tua non sum oblitus. **Z**
Quoniam aut studio animaduerten-
dum est quod alibi per eundem prophetā
dicitur. In via ait in qua ambulabam ab-
scō. sup. la. mibi. Et rursus. In eī ter scā
dalū posuerat mibi. Quot laq̄os / q̄ ml
tiplicia scandala ponit aduersarius noster
in via hac qua ambulamus et ne depreben-
datur spiritus virtutis aboluit ambulans
alijs p̄ viam iusticie. p̄tenduntur ei confe-
stum secundo laquei. unus ad dexterā qua-
tinus rigorem severitatis crudeliter exerce-
at alius ad sinistrām et in degenerē seco-
dum per nimiam misericordiam timidus
plabatur. In via humilitatis abscondit
laqueus stulte dejectionis et desperationis
pessime. In via autem magnanimitat̄ la-
queus est vane p̄sumptiōnis et detestabilis
snigbie. Si viā frugalitat̄ introgessus fu-
eris. abscondit illico dyabolus sordide tena-
citas laqueum. Si rursus ad liberalitatem
gressus tuos conuenteris. non deerrit p-
dige consumptionis insidie. Solitudinis
et contemplationis via si a te queritur. ca-
ue fantasticas illusiones obumbratas spe-
cie quadam visionum altarum seu renela-
tionum vel consolationum insolitarū qli-
bus anima nonnunq̄ turpissime delusa et
densa detinetur. Qd si activa maḡ placue-
rit vide ne cum huius seculi debilitatis in
omnia cornua inimici vincula laqueos et
retia. Ne p̄terea illud scandalum incurras
si non prospere cuncta successerint. Be quo
Hieremie. xij. Quare via impiorum p̄spe-
ratur. Sic in singulis facile ē inspicere quo
amplius solitudinem geramus ad parā-
dum viam domini et laqueos inimici ubi
liber protensos declinandū. Et profecto
nullum aliud consilium est salubrius. nul-
lum prorsus aliud refugium q̄ ut pari-
simus in oculis nostris et humiliemur sub
potenti manu dei et timidi semp ac pauci
inueniamur. Cenitumq; siquidē est ora-

Lectiones

culum illud omnium quod audire meruit
Anthonus. Qui dū vidi sit in spiritu tot
laqueos / suspans expanisset dic. Quis
hos evadet? Responsum est: humilitas.
Quippe humilitas tam gracilis est tam ex
tenuata / tā nihil babens quo teneri vale
bit ut frustra iaciatur rete vel laqueus pro
comprehensione ipsius. Dic minuti pesci
li maculas retis transiliunt / deprehendū
tur grossiores. Sic bñ poetam fabulam
anthēus ab hercule nūq̄ victus est dum
terre besit, sed per mane leuatus continuo
strangulatus interit. Quā accurata / pro
funda estimatōne comprehendērat hoc Je
remie p̄pheta. Iere. x. Scio domine quia
nō est hominis via eius, nec viri est q̄ am
bulat / dirigat gressus suos. Quippe ē via
que videtur homi iusta et novissima eius
ducunt ad mortem, ut sapiens ait. Erube
scant igitur pelagiā superbi et ingratia gra
tie dei et resipescentes audiant, quia nō est
hois via eius sc̄. Qualiter ergo obediens
voce clamantis parate? Certe per humili
tatem ostendens que gratia mater est quo
modo sancti sancteq̄ omnes. Hinc est il
lud. Dirigē domini deus mens in conspe
ctu tuo viā meam. Et iterum. Deduc me
domi in viā tua. Et Thobias ad ad filiū
Consilia tua in ipso permaneāt / et pete ab eo
et vias tuas dirigat et similia. Hoc modo
parate viā domini, viam regiam / liberam.
Viam aratā que dicit ad vitā, ne forte vo
bis verum fiat illud prophete. Dimisi eos
vīm desiderium cordis eorum sc̄. Quin
etī facite rectas semitas eius. Homo.
Rodo rectas? Quia nūmīnū in circuitū
impī ambulabāt, sed recitudo pīos decet.
Reciunī atq̄ retrograde instar cācri illi vi
am pagrāt q̄ ad seip̄os amore proprio tra
cti et in eo reflectunt, / quo cūq̄ p̄gūt gres
sibus affectōnum extra semetip̄os nō lon
ge exēunt, q̄ circa palū propīj cōmodi col
ligati sunt cathena quadā amoris / cupidi
tatis, quē admodum vīsos ligare solent hi
stiones, aut sicut equi circa molā assidua
agitatione connoluntur. At econtra pīs et
iusti recto itinere tendūt in deū / et magis ac
magis ip̄m intrant, amorisq̄ pedib⁹ ad ip
sum sine qua nū retorsione ad semetip̄os
facta gradūnt. Aliq̄ viā ad p̄cepta referat

semitas ad consilia. Per viā generali om
nes incedere et ea pare necesse est, semite au
tem p̄fectos recipiunt, aut quodā compen
dio ad p̄fectionem introducūt. Vel si viā
dñi et semitas eius ad idem spectare dixer
imus adiuuabit nos p̄ hac expositōe ges
go, q̄ p̄cepta dñi et multa eē dīce, et vīnum,
multa in diversitate opis, vīnum i radice cha
ritatis, qm̄ finis legis dilectio. Si paner
mus igit̄ viā dñi que est charitas, tuas rec
tas faciemus semitas eius adimplēdo in
ste dignez p̄cepta. Vel pare dī viā dñi q̄s
faciēdo q̄ in se ē p̄ attinōne, sī postq̄ ista
est grā, iā rectas facere p̄t in eius virtute
semitas dei. Fac intenq̄ q̄ potes pando
viā dñi et tāde possis eo miserāte rectas fa
ceres semitas eius. Vel vt p̄dictū est pareci
am dñi ad p̄dicatores respicit, rectas face
semitas eius coiter ad oes, sed opt̄ p̄dica
toz p̄uīs in seip̄o rectas facere semitas do
mini, q̄ inefficaciter p̄gredi audeat ad pa
randūm viā eius circa alienos. Alioq̄ cū
parabitur cācro qui cū reptādo retroq; ce
dendo hae atq̄ illac obserret, dīcūt in fabu
lis, alium cancrū monuisse ut recte icede
ret. Cui quid aliud respondendum erat q̄
vt p̄sī rectū iter ostenderet? Si ductor gre
gis aries nō rectas faceret, semitas suas, gre
gi cetero qualiter viam parabit. Dacet po
tius in precipitūm et ruinām quemadmo
dum si cecus cecū durevit ambo i foueam
cadūt bñ dictū veritatis. Et hec est, p̄ch
dolor, cā nō medicocris q̄ retot pūuli desēt
iter, vez / et ambulat p̄ vias tenebrosas, dif
ficies et aspas. Ductor, nempe rarus ē q̄ re
ctas faciat an eos semitas, sed sicut p̄plus
ita et sacerdos / vīna nō detenor, tūpiori
p̄ditioni sacerdos q̄ pp̄ls. Hic iobes q̄ vor
erat clamāris i delerto ad pandū viā domi
pīs in seip̄o rectas fecit semitas. Lastiga
uit corp⁹ suū / et in servitutē redigit, nec cui
alij p̄dicaret, et ip̄e reproubus efficeret. Ne
q̄ docebat verbo dissiparet exēplo, ne ple
no entre de ieiunis disputaret, et certe dif
ficle est immo impossibile vt q̄ viā vītū
tis bñ opando nūq̄ ingressus est nūq̄ erg
tus ē sc̄iam / declinaci picula vie circaspia
endiq; iſidias efficaciter docet illos q̄d nē
cīt, nec didicit qdē, p̄feret fortasse vīa plu
rima / dī vītib⁹ quasi cecus d̄ colorib⁹, xl

Super Obarcum

16

pica gamēs disputabit. s; longe alie docen-
tur lecta vel audita. alie ea q̄ opib⁹ et expien-
tia cognouim⁹. ¶ Propterea venit iobes
via pnie docuit hōles. Nec ē prima venu-
endi ad deū p⁹ lapsum via. illā pnum strē-
mne soniterq; pagrari et pri⁹ q̄ doceret iniq⁹
vīa dñi. puidit ne iniquos h̄et i proprio
corpis regno h̄uos. et qui libertatē pecca-
to docebat ip̄e liber et rex habere. Qualiter
oīo p doctrinā alijs recte p̄sidebit q̄ h̄uīni
ti et sordidissimi seruiti subiacet et mācipiū
corpis effectus est prius. ¶ In his Johā-
nes haust ore cordis apto fluente grē cele-
stis. q̄ satageret in alios loquido diffunde-
re et q̄ alios ad amore eterne felicitatis suc-
cendere venerat. prius in se p sancte medi-
tationis studiū et vehementiā desiderij ce-
lestis feliciter exasit. ¶ Quo circa resu-
mo p clusionē alias posita q̄ vita Johā
mis fuit angelica. t̄m̄ viatores p̄ xp̄um et
m̄sem eius pfectissima. Deducet ista p clu-
sio. tū ex sublimitate prophetādi. tū ex austes-
ritate viuēdi. tū tertio et multiplicitate me-
rendi. Itaq; pp̄betia iobis mirabilior fu-
it q̄ alie certior et clarior. ¶ Mirabilitate vid-
dū puer insans adhuc in vtero sextū men-
sem agēs sic illustratus in rōnabili virtute
xp̄ntiā nomi⁹ p̄cepti saluatoris et agnosce-
ret et gestib⁹ exultationis q̄ vbo nō poēat
nūcaret nec ip̄e t̄m̄o pphētanit. sed et p-
phetandi sp̄m̄ utriq; penti etluit. Inde
est cāticum illud ecclie. Ventris obstruso
positus cubili senseras regez thalamo ma-
nentē. Utru fm̄ vaticinū Jeremie hic ste-
rilem gestante in vtero pphētanē iā puerū
iesus puer erat oīm q̄ vñq; extiterūt corpora
libus lineamentis minor. Alioquin vel tu-
muit statim vterus virginalis p̄ nūciatio-
nem angeli. vel nō evnificatus et formatus
repente xp̄s cū manā m̄ndit. fiat mibi fm̄
ver. tu. et utriq; falsum est. Nā quāuisma-
ria cū festinatione ascēdisset in montana p̄
angelicam visionem. dicta est nibilomin⁹
mater domini. Et unde mibi inquit Eli-
zabeth et veniat mater domini mei ad me
Et si mater. iā tunc erat filius. Porro Jo-
hannes h̄uc et tale puer nō corpali visione
sed illustratione pphētali cognovit. saluta-
vit. adoravit. Et bec est singularis et supra
modū mirabilis prophetia cui par in alio

homīnū nulla regta est. ppter ea ad h⁹ m̄
io; Johanne nemo surrexit qui in deserto
etīa vten steriles vox clamantis inuentus ē.
¶ Attendamus in sup̄ claritatem certitu-
dinemq; prophetie sue dū iam ex vtero na-
tus prodidit et veniente ad se dominū digi-
to demonstrauit. Leterū tantū (cantat ec-
clesia) cecidere vatu corde presago ut in illo
lo quoq; deserto vox clamantis existeret.
¶ Beniq; Johānes moēs patribus illa
sedentibus in tenebris nūcianuit. qd qua-
li lingua quali ve sermonē factum est. non
parua est questio. Qualiter etiam virit ip-
sa iohānis anima cum ceteris in limbo ir-
storū et an aliorum scientiā. fidem. spem. et
charitatem ceterasq; v̄tutes sua denuncia-
tione adauerit. aut vtrum sua p̄sentia cla-
rifica eosdem illustrauerit. grata est. sed pa-
rum a doctis tradita est materia? Et de lo-
catione siqdē cōmunis est difficultas. d
angelis. de anib⁹ separatis. salutis seu dā-
natis. qualis est hec. Idcirco p nunc sus-
ficit agere qd mihi p̄babilis faciliusq; vi-
detur cum paucis et quibusdā antiquorūz
Imaginorigit quamlibet substantiā sepa-
rā liberā esse tā quo ad motionē obiectalez
sui et eoz que in ea sūt. q̄ etiā qno ad recep-
tionem influxus seu motiōis cuīslbz et
trinsece obiectalis ita ut ratione p̄sum q̄li-
ber possit dici tabula quedā litteris plena/
seu liber inscriptus. q̄ tabula et q̄ liber p̄ lis-
bitu nunc aperiuntur. nunc clauduntur.
nunc parum nunc multum. et dum aperi-
a libero arbitrio liber substantiā hūns sepa-
rate ip̄a dicitur loqui. dñz clauditur est in
ea silentium. Voco aut̄ claudere hic et ape-
rire nō pp̄p̄ ut in materialib⁹ sit. sed silē-
tudinariē. dum motio obiectalis inten-
tio nū existentium in substantiis separatis su-
spenditur a voluntate. vel dum rursus ab
eadem extra agere seu radicare p̄mittitur. et
taliter quidem imgnat locutio substanti-
arum separatarum que nūdil aliud est q̄ ma-
nifestatio libera et intelligibilis sui vel eoz
que in eis sunt. que locutio tanto est vēhe-
mentior et clamorosior. q̄to intelligibilior
atq; agitor. Juxta quod iohannes mentio
vox clamantis vocans est. Sile p̄ oīa quo
ad auditōe intelligere possum⁹ ponēdo li-
bertatē in recipiendo q̄ aures mentē mēti-

Lectiones

ones hmoi obiectales. quēadmodū si esset
speculū vspqquaqz speculū respectu cuiusqz
qz radianis luminose sup ipm incidenti.
Hoc mō iohis aia loq potuit in limbo. et
sic audiū ipē vox clamantis in deserto. **E**t qm̄ sancti patres incolelimbi de
pti. et bene debūt a felicitate alieni cupide
multāqz sua liberatōe certū aliqd audire
stibet. **I**nērogat nō abigo iohem nouic
etem ad eos descendēt. siqd boni nmcij.
siqd sperāde libatois afferret. et q nō ama
ro silentio subtinuit iohes nō locutōibz eo
rūdē aures clausit vt pote q pco iudicis ve
nētis. et solis lucifer orientis. et nūcū sal
uatōis iā appārens in deserto pate viā dñi
rectas facte semitas ei. qz venies veniet et
nō tardabit. **I**ā i terz viuis et cū hoibz con
uersatus est. iā a me cognit⁹ est p̄dicat⁹. ba
ptizatus et indice demōstrat⁹. **A**d hāc vo
cē noua lux ouri visa ē in deserto illo inferio
ri sedentib⁹ in tenebris et in umbra mortis
gaudiū qz leticia et trīpudiu. **I**ā min⁹ redet
eos exili⁹ sui. qzto minore cognoscunt spei
sue dilationē. nā magis et magis. q sc̄as af
fectiones. parat⁹ in seip̄is viā dño et p̄gnia
ta desideria charitatis. rectas faciūt seitas
ei. **P**lura sc̄iscitant⁹ iohes d̄ celeritate et
mysterio redēptionis sue. de ditionib⁹ re
dēptōis. de forma. modoqz redimēdi. nec
satianē interrogatōibus s; qd plurimū de
lectat audire. vt sepius iterē expostulant⁹.
Quid agit iohes vox clamantis in deserto.
Rindet ad singula. p̄fimmat fidē. spem cor
roborat. charitati seniore eritacat. **M**ne
qz m̄ ista dixerim q sc̄os patres p̄ obitus
ignorē fuisse positos extra merendi statuz
sed qn in scia et qbusdam alijs p̄fectionib⁹
nouiter acq̄sibilibus p̄ficerē potuerint. et
etia p̄ficerit nō video. **D**omini qppē doc
tores absqz vlla absurditate gl̄iam beato
rum occidentale pleriqz maiore fieri tam i
cognitione q̄ dilectione ac delectatione q̄
to min⁹ absolu yideri dz si nondū saluati
nec terminū felicitatis adepti i cognitioni
bus qbusdā amoib⁹ et dilectionibus p̄
ficerē potuerunt. **S**ed tde pueris absqz ba
ptismo decedentibus apud nonnullos ex
cellentes nō improbabile p̄ius vid̄ eos i
pbia ralijs qbusdā arrib⁹ et cognitionibus
posse instrucciones fieri tempoz successio
diuturna et experientiaz multitudine coact
iunt. **S**ic etiā Enoch et Helyas nō ita oc
ose viiunt ut i tanta etatis longitatem
hīl noū cogitent vel addiscat. **S**ed res
uertamur vnde digressi lumen ubi dixim⁹
iobem in p̄petua ceteros excessisse. qd exp
dictis reor et p̄spicuum sit q̄ aliquas p̄us ob
iectōis q aduersus ea fieri p̄t absolucionis
mus. **E**t quo pacto dicit alijs iohes p̄phe
tasse dī illud t de eo quod ante suos oculos
positum tenebat. **C**lidebat Iesum tangere
et audiebat et tu mihi dicas q illū eē ioe
bānes p̄phētabat. **N**ō em̄ est p̄phetia nisi
occultor⁹ et a sensibus humanis alienor⁹
Sy acute cogitem⁹ qd Johānes sensu vi
derit et qd nō cident et erinde qd q̄ead
modū p̄phētauerit cognoscemus. Erant
in boie Iesu plurima corporis sensibus
et expimēto cognoscibilia. vtq̄ hoīno erat
ambulās. doces. cū publicanis. peccato
ribus māducans. et ad hec cognoscēda nō
erat opus p̄phenico spiritu. **A**lia latebant
plurimā et maxima. vt q̄ telis et dē. medi
ator constitutus p̄ redēptione et recōcilia
tione p̄ctōz q̄ agnus ēt p̄ sacrificio cons
sumato imoladus et illa ad que cognoscenda
et publicāda hoībus iohes. non nū
si in spiritu supplenū strangere valuerit.
Tale est illud. Qui post me ve. ante me fa
est t̄c. et ecce agn⁹ dei. et cetera hmoi. **O**ccu
rūt alij dicētes nō debere iobem arguē me
daci. Alioqz si mendax. qui pfect⁹. **I**pē
em̄ interrogatus. Tu q̄ es et an p̄phēta
es t̄r? R̄ndit. nō sum. Qd si ex humilitatē
affecti q̄s eū sic rūdissē p̄tenderit. videat q̄
modo humilitates verā cū vicio mendaci
conēctet. **Q**ue em̄ p̄cipiatō lucis ad tene
bras. q̄ cōuentio xp̄i ad P̄cial sit apl̄is.
Fateor plane iohes nō q̄slisse humilitatē p̄
mēdach culpā. Absit hoc ex catholicōm
quispiā sic delirius inueniāt qui hoc dicat
Clerax igē fuit Iohes mō quo negavit se
p̄phēta. negavit dico nō simpli. sed ad in
tentōnem querentiū. **S**crip̄tū erat in lege
dei Benē. xviiij. P̄rophēta suscitabo eis de
medio fratru suo et silēm tui et p̄ponā verba
mea i ore eius loquetur; ad eos oia q̄ pre
ceptero illi. Qui aut̄ verba eius q̄ loquetur
i noī meo audire noluerit. ego vlt̄ exīsta
Interrogauerūt ergo inde iohem an pro

pheta eēt. nō quicq; sed quale ler ipa pol
līebat affūturū. Et p̄fessus ē tñō negauit
q; non erat ille pheta promissus in lege.
Thos itaq; no Johānes fuit pheta ille
quibidē moyses vētūrū p̄phetavit. Quis
p̄cursor r angelus Johānes extitit. vt quē
admodū **E**la. olim an p̄nūcianerat dices
vox clamānis. Ab iliceat attēdere quāte di
gnitatis Johānes fuerat atq; autoitatis.
vt enā a p̄pheta tali de eodē fieret p̄pheta
r sue p̄dicationis clamor tāto ante p̄deret
quinenā Johānes illud eē p̄phetatu de se
ip̄o nō būana sed p̄pheta instructōne co
gnouit. Intravit enī puer desertum vbi de
libris **E**laye aut alijs ab hoie nequaq; in
strucus ē. **M**ic ouē difficultas non
mediocris de mō cognoscēdi veras p̄
p̄hetias r demō distingnēdi eas ab illusio
nib; r baptistōib; demonū q; aliqñ transfi
gurāt se i angelos lucis vīm aplūn / r d can
tēis se habedī hō in talib; ne seducat. s; ad
p̄ns dicta sufficiat. **S**equit. Quid Johā
nes in deserto. vbi de hoc r de Johānis p̄
fectōe quo ad austēitatē vite r meritorum
multitudinē videbim⁹ dñō p̄cedente p̄phe
tiā Jobis. i. dū querit. Tu q̄ es? Ego in
quit vox cla. r. dirigite vīa dñi. Et egredie
ban̄ ad eū hierosolimitē vīuersi r omnis
regio indee r baptizabane ab illo in iorda
nis flumē consitentes peccata sua. Et erat
Johānes vestitus pilis camelorum r zona
pellīca circa lībos eius et locustas et mel
silvestre edebat. Jam per aliquot dies Jo
hannem in deserto tenuimus. dum enim
scrutari pia curiositate conatus sum. quid
ageret Johānes. r solus r in deserto. Vnū
prietere sup hoc admirationē aliquorum
carnalib; turba tumultuq; gaudentiū con
tentare satagērē. inductus sum referre quo
pacto vērū esset de eodem Johāne. r sibi
similibus heremeticis in cōtemplationē su
spensus. nūq; minus solus q; cū solus hoc
apud **L**iceronem dixisse celebrae scipio su
penor africanus. Hac occasione i materia
cōtemplationis incidi latissimā vīcīq; r nō
dum funditus exburiendam vt in ip̄a ex
plicanda semper sit eltra quicq; innenire r
veniēndū cum hierosolimitē r omni re
gione indee. Tandem hinc ad Johānes
in iordanē predicanē r baptizantem. Sed

tandem egrediendū est ab hoc deserto. con
templationis materie silentiū indicendūz
quatinus subsequēs euangelij nostri text⁹
loquatur. **S**pero enim deo p̄picio me sus
per hac materia cōtemplationis certe pul
cherrima r sublimissima quedam posterū
locuturū atq; non tam ex nostra q; aliorū
sententia. neq; tam magistrali locutōne q;
collocatione familiar. nō demū polito cu
riosoq; sermone sed quotidiano loquendē
more r extra lectiones ordinarias inter au
dire volentes p̄posui differere. Placuit ita
q; paternē p̄uidentie supne maiestatis me
per aliquot iam t̄g in deserto tribulatōnis
r cuiusdā solitudinis collocare. vbi q;le mā
na p̄templatōis in deserto solitudinis ver
israelite comedē. t̄ si nō pleno ore comedē
degustare tamē datum est. v̄ saltem ei⁹ odo
rem ex aliorū eructatione. qui māna cibis se
replenerant. potui aspirando sentire. vērūz
quid textus noster dicat andiamus. **E**gre
diebātur inquit ad eum. non dubiūz quin
ad Johānem bap. hierosolimitē vīuersi
tomnis regio indee. Ad hoc verbum stu
pet logica r logice tractatores vel scandali
santur vel inculpan locutionis huius for
mam. Neq; enī estimadū est parvulos int
becilles. aut infantes in cunis. imo nec hie
rosolimitas omnes adultos ad Johānem
egresso fuisse. q;āto minus oēm indee re
gionē. Igitur logice virtus r sermonis p̄
pietas vident̄ salutis arguere euā gelīta
marcū qui hoc vīuersi fermone vīsus ē.
Obiectio ista nō hñic loco dūtarat. sed in
numeris sacre scripture locutionib; ad
uersa est. **P**ro qua dissoluenda notā.
dum sum opere arbitror etiā iurta p̄bi
sententiam. q; duplex est logica. quedā sub
seruens scientiis naturalib; ac pure spe
culatiūs que vīitato noīe r quasi antono
maticē logica nominae. r que ad omnium
methodōr principia viam habere describi
tur ab hy. pano. que sermocinalis ad q̄bus
dam nominat. P̄oro altera est logica quā
appropriato vocabulo rhetorica dicim⁹
que principaliter ancillatur seruit r ammi
niculum prestat scientiis moralibus poli
ticas r ciuilibus ad intellectum practicum
spectantem. **P**abit autē vtraq; logica hu
iūsmodi suas reglas in loquendo. modos i

Lectiones

super proprios qbus docemur eruditur.
et dicimus verum a falso discernere. **P**ri
ma respicit logica potissimum sermonis pro
prietate aliena a methaphoris et quibusli
ber transsumptionibus explicando adeq
uationem rei ad intellectum. et iuxta regulam
suppositionum ampliationum appellatōnū
vīm locutionis aut sermonis strictissima
precisione dijudicando. **H**ec logica exultat
a se et abdicat omnē fere figurata locutionē
omnemq locutionis ornatū. et quātum
potest proximū et breuius cōceptibus in
terioribus correspondet quatinus veritas
per eas in speculatiis scientijs precior
et q lucidior habeatur. **A**t vero rhetorica
quā logica alterā dicimus potissimum figu
ris et tropis atq scematibus vtitur. colori
bus quoq floribus nō tam necessarijs q
decoris locutionē suam exomat. **S**eterum
vulgari vītateq locutioni plurimū cōde
scendit querens ex sua quadam tū familia
ritate tum speciositate ut auditorū affectus
impellat. quo vult. et vel in iram vel indi
gnationē odiū vel amoīc cōcitet audientes
Dicta est idcirco logica hec necessaria ad sci
entias morales. quia ad affectus concitan
dos generād osq si boni sunt aut ad sedā
dos. aut cōpescodos seu tollendos si mali
reperantē logica precedens nō sufficit. **I**la
ea inquirit tñmodo veritatem in rebus
put veritas est adequatio rei intellectu ad
intellectu speculatiū. ista autem prout est
adequatio quedam ad affectū seu practicū
intellectū. **D**icamus ergo dum queritur
de veritate positionis aliquis fīm vim
vocis aut p̄petuātē sermonis. aliter iudicā
dum est et requirendū est et requirendū in
speculatiis scientijs ad quas deseruit lo
gica prior. alter in moralib⁹ atq politiq
vbi rhetorica vīgere docimus. **E**t qui
quis istas logicas duas vellet confundere
ita et rhetorica in speculatiis. et logican
priorē in practicas scientijs exigeret. ille in
absurdissimos ineptissimosq errores cor
neret totus. **H**inc ē q a Nullio in rhe
torica veteri et alijs polisantibus irident
et inculpan illi qui fīm logican priorē enī
tūr leges atq comunes hōim locutiones
interpretari. **T**ocantē siquidē tales verbosi.
sophiste. gamuli. de solo noīe cōtroversiaz

nectētes. in civiles deniq et cetericos fants
stic et ad nullū cīmīle seu politicū negocīus
regimen atq consilīz idonei vīq adeo et
vix ipi qui tales sunt. loqui quicq audiat
vix aliquid audire p̄nt qd non statim calū
niandū aut negandū aut distinuendū esse
contendant. **S**ed fallit eos plane ignoran
tia p̄missē distinctionis inter logicā atq rhe
toricā. et quia logican p̄mas introducere
satagūt vbi ea nō opus est. Illi ex aduerso
non parum aberauerunt qui dum specu
lativa veritas sola conuentur. rhetoricos
loquendi modos p̄cipaliter securi sunt.
Innumeris itaq et infinitis vinculis dñz
se nitunt absoluere semet constrinxerunt.
Regz tamē nego quin vīcīssim logi
ca vna. alterius opē qñq rēqrat. Et qn
pari quodā sensu ad veritatis vīm inqui
tione plerūq p̄currat. **S**ed quando. vbi et
qualiter hoc sit. nō cuiuscunq. sed sapiens
et artificis ē istud discernere. et eius insup q
vtrāq p̄fecte cognouerit. et qui scierint fīm
materic exigentia. cognatos inferre sermo
nes. **H**inc fit et aliqui carentes logica po
ri. reperiūt in tractatiis aut doctrinis pa
rum resoluti. sed rudes et indigēti sic econ
tra dictum est q soli logice innitentes so
phiste sunt. leues et garruli. et in ciuili cūcta
tione parum aut vix tolerabiles inueni. im
mo ad p̄dicationes aut deliberationes po
sitas raro videntē elevati. q nec in illo unū
exercitatione seip̄os tradiderunt. **M**ulta
hoc non operolum est obiectione p̄tactam
dissoluere. dicēdo q nullo modo in histo
ricis narrationib⁹ sicut nec in prophetis
et documentis moralib⁹ exigit vel atten
ditur veritas dīcōt̄o cōformiter ad strictas
regulas prioris logice. **O**z sufficit q mo
dus loquēdi cōmūnis cui maxime se p̄for
mat rhetorica seruet. vbi figurata locutio es
tropice et trāsumpte per parabolās et simi
litudines admittunt et amplius q relique
Ethoc est qd quidā nō irrationabilē di
cunt q theologia fīm logica et modū lo
quendi p̄priū et qd in ea nihil ēē falsum de
virtute sermonis debet admitti. imo dictū
hīmī tanq irreligiosum impīū et blasphem
ū a catholicis auribus reici cōgnit. Si
q̄s vero dixerit oppositū et recte sensit ille
dūtaxat ad vīm loquēdi p̄oris logice occ

los perturbabat. Quis non usq; quæc ronabitur. **H**inc est q; egregius doctor Augu-
stus in locis plurimis, tū speciali⁹ in li. de do-
ctrina xpiana regulas p; expositione sacre
scripture dedit, et ab alijs datas collauda-
vit. Inter quas una ē p; synodochenobi ps
p; toto sumit. **A**lia p; h; yperbolæ vbi veri-
tas ad exaggerendū excedit. **A**lia vbi loca-
tum p; lo co accipit. Et in quas regulas tex⁹
noster a facilitate defenditur. **N**am dicendo
egrediebant ad eū hierosolimite vniuersi/
similis ē locutio sicut cū dicimus, oīs po-
pulis vel totus mūndus, vadit ad tale spe-
ctaculū. **D**icit enim hoc nō p; p; cionem, sed
ad rei magnificationē ad augendā. **P**ilisq;
est locutio cum subdit. **A**t omnis regio iu-
dee, nisi q; ultra hoc locus p; locato, regio
sq; pro habitatibus regionem ponitur, et in
talibus iuxta quoniam explicationem at-
tendit sensus, nō quez verba faciūt sed pro
quo fiunt. **I**uxta predica sumit con-
sideratio moralis q; predicatores in ser-
monibus publicis detestando vicia et col-
laudando virtutes autoritatem habet utē
di locutionibus trāsumptionis sīm regu-
las quibus erponit, et iuxta licentia rheto-
rice artis, ita ut qñq; dicat aliquid vniuer-
saliter viciōsū, qđ pro paucis aut nō omni-
bus pōt vniuersican, vel aliud tale pñunciaē
qd de vtute et regula logice prouis eēt fal-
sissimū et scādalosū et iuniosū. **N**on
habeo hic exēpla multa curiose scrutarivel
adducere, legantur omnes pphete qui fue-
runt, quidā sermocinatores inuehentes in
vicia et viciōsos arguentes, attendantie pre-
dicatio christi Johānis bap. Pauli, stepha-
ni pthomartyris, et aliorū renoluantur ser-
mones et pphile doctorū, reperiēt quasi vibili-
bee licentia talis loquendi vniuersaliter ut
diximus. **E**laias dicit. j. c. Omne caput lā-
guidum et omne cor merens a plāta pedis
usq; ad verticē capitis nō est in eo sanitas.
Epaulopst. Omnes diligunt munera
sequuntur retributions. **P**ere. ii. scriptū est
Quid vultis meū iudicio contēdere, om-
nes dereliquistis me dicit dñs. **E**zech. iii.
Omnis quippe dominus israel atrita fron-
te est et duro corde. **C**hristus et Johānes
phariseos inculpabat generaliter. **C**hrist⁹
vocans eos ypocritas, sepulchra deglobata

sibbos et auatos. **J**obes p; geniē vipers⁹
Et acti. vii. dicit stephanus. **B**ura cennice
et circū cordibus et auribus vos semig
spūsancio restititis, sicut et p; res vestri ita
et vos. **A**pli⁹ deniq; vocat galathas insen-
satōs, et in cretensis approbat dictū poe-
te. **C**retenses semig mendaces, male besties
pigni ventres. **P**rimo etiāz vocat apli⁹ poe-
tam hunc ppheta. **E**t apud gentiles poete
p; prophetis et variis atq; theologis ha-
beant. et poesies eorum sicut metaphoris
cas locutiones veritatē connientes, occul-
tas tñ, attempabant, tales sunt in scripturis
generales in docendo locutiones innumere.
Ex his sequit̄ alia consideratio q; i cui
liter agerent, imo inspiceret et contra artes
propriam clericū qui locutiones hmōi mo-
rales in quibus forte tangerentur, vellente
generaliter inculpare, aut vtētes eis mole-
stare, nisi forsan vbi manifesta et p; ticularis
inuria (q; magis et detractoria et cōtum-
losa q; ad edificationē valēs) dep̄hendēre
tur, qđ sifueret corā quibus nō oportet. **A**ts
vbi et qñ cōtingit nō est possibiliter p; artes
docere, sed tunc agendum est ut sapiens iu-
dicabit et prout edocebit vñctio. **C**onstat
enim q; plerūq; fit sermo generalis ad prin-
cipes qui sciunt se et statum suū grauitate in-
crepari et tangi in modis loquendi generali-
bus, tolerat tamen. **Q**ua igitur fronte et re-
menitate nollent clericū de isto vel illo statu
sup eorū viciis generaliter moderari vel cul-
pan. **I**sta propositio eēt pharisaica conditio
qui reprehendere non reprehendi querebāt.
Tertiam addo consideratione contra il-
los qui in locutōibus moralibus ponunt
captiosos loquendi modos in logica prio-
ri servatos licet veros. **I**n quibus tamen
est falsitas aperta aut scādalo a iuxta locu-
tiones visitatas et sīm rhetorica in materia
tali servandā. **E**xempli grā, ponet vna in-
definita que apud morales equinalet vni-
uersali que tamē indefinita de vi logice ve-
ra erat, apud rhetorici et politici falsissima.
Propterea nō imprimēter condemnate ali-
que ppositiones tanq; articuli eronei aut
renocandi, in quibus tamen erat veritas d
vi vocis et logice prioris / ut illa. **E**cclēsia
manens ecclēsia potest errare, deus et crea-
tura nihil sunt, et similes multe, et alie etiāz

Lectiones

que in philosophia fuissent recepte ut vere vel saltem probabiles sicut sunt articuli quide fide loquuntur contra mentoria. **A**t maxime consideratio hec locum habet ubi audiētes nō sunt triti vel visitati tales locutōnes audire vel admittere. sed vulgares sūt aut puri morales. legistē vel canoniste. **E**t sane imprudēter agūt ne dicā impudēter q̄ coram talib⁹ in actib⁹ publicis tale logica p̄sum adducēt aut phiz⁹ seu methaphysicā. Plertim ubi materia talis q̄ nibilomin⁹ mores respicit apud eos scandalū. **O**bseruādum est em̄ illud Grego. **J**uxta mores auditōrum formē sermo doctoz. **P**uins op̄positum creberime fieri dicitur in anglia. **P**rohdolor nisi prouideatur inualecer in francia. q̄ vero aperta effz̄ z lata fenestra ad errores z scandala seminādos talis permis̄sio liquet ex premissis z experientie vox clamat. **V**enigz cur ob aliud appellat̄ theologi nostri temporis sophiste z verbosi immo z fantastici. nisi q̄ relictis utilibus intelligibilibus p̄ auditor⁹ qualitate transserunt se ad nudā logicā vel methaphysicā aut etiā mathematicā ubi z quādo nō oportet nunc de intēsione formari. nunc de divisione cōtinui. nunc detegētes sophismata theologicas terminis obumbrata. nunc priorates quasdam in diuinis. mensuras duratōnes instauria. signa naturei s̄tia in mediū adducētes. que z si vera atq; solida eēent sicut nō sunt. ad subversionē tamē magis audientiū vel iuris iustitiae rectā fidei edificationem sepe proficiunt. **S**ed dēti-
Rnuit ecce nos aliquid modis loquendi euangelicus spero tamē non prouersus in utiliter ad rem accedētes videamus quāte autoritatis atq; dignitatis immo virtutis et tractatōis Job. bap. fuerit. quoniā ad eis egrediebant hiersolimite vniuersi et oīs regio indee. tā valida erat z tā efficax sua solitudo sua viuēdiī austertas. sua demum sinceritas z libertas p̄dicandi. **D**a mibi ali quē de occupatis z accursis solitarios intendib⁹. qui p̄ omnes torus etatis sue discursus z ludores anxiōs tantūdem proficiat. quātū solitarius iste manēs in deserto crucificavit. **A**iram z colere solent homines plertim similes vulgus eos viros q̄s in vita sublimes z sibimet austeros aspi-

ciunt. ob hoc maxime q̄ nulla cupiditatis aut ambitionis nota respergitur. nulla p̄inde contra eos fallendi suspicio: aut men- tiendi suborū quādo despiciunt quicqd terrenum est. quicqd utile vel iocundum. **E**x opposito predicatorēs nostri temporis. q̄ talibus inhibere vehementer populariter z ardenter cognoscuntur. sit sermo eorū in op̄probriū sit de mendacio aut prauia intentio suspectum. **P**icūt confestim eis auditores voce vel animo. medice cura tēipm. **E**idi- mus nostra etate et nuper quādmodum vñus propter huiusmodi vite austentates pene incredibile in suis sermonibus multi tindine aggregabat cui vite sine z zelo si sc̄iam z discretionē humilē sociasset. quā vitam sociasset. fecisset utiq; fructū multum si verum est illud Bern. **Z**elus sine discre- tione p̄cipitat. **N**isi credito autem esse nō pos- test absq; humilitate nec humilitas in co- placentia sui z imitando proprie prudentie cōseruat. **V**enigz difficile est z plus dīni- num q̄ humānū z nō absq; diuitium vir- tutum exercitio acquisibile. et in duobus his seruetur humilitas in solitudine. s. z p̄dicione. **C**ur ita? **Q**uoniam solitudo fa- cit hominem leuiter ceteros occupatos di- indicare z eis se p̄ponendū estimare. **P**re- dicatio autem ubi est applausus cōcurrit z populoī verba dicentis in celum ferentium p̄emptat grauiissime atq; penitulissime p̄icatoris animū ut gaudeat z sibi cōplaceat z postremo in linguis hominū famam suā fōris ponat. se estimet magnus aliquem ēē qualem se audiri ceteris. ac p̄ inde contemnit ab alijs edoceri moneretur eorum duci consilio. **R**unt propterea in te- meritate quālibet. et. imprudētus loquitur non iam ex rōne sed furore. nō ex humilitate sed elatōne. nō qđ dicit ratio sed qđ suc- censa indignatio. non qđ verum sed qđ au- dientibus placitū. non oportune sed semp̄ ip̄ortune. non quasi monens sed quasi po- tenter imperans. **Q**ui rūsus libertatem at qđ fortitudinem zeli sanctorum imitantes esse. si lingua maledicta carpat omnes clam z palam in superiori dignitate constitutos nec attendit si populus inde sub uerteret et ad rebellandum animabit. sed si complacebit eisdem tota solitudine p̄siderat. **C**ete-

rum cu[m] innuerit h[ab]eo i[p]dicationis fauor et
seruor effrenis, vix adhibere remediu[m] per-
mittet plebs indocta quin signis extrinse-
ce sanctitatis que interius corrupta est atte-
dit, et quicq[ue] aduersum dicit ad iniuriā re-
fert et odiū. Ab hac mentis elatione et indi-
cretione piedicandi longe fuit Job, iuxta
inferius dicenda, quoniam s[ed]m auditorum
qualitatem sermonis linguam variauit et
non ad seditionem sed edificationē ad hu-
militatemq[ue] p[ro]niā singulos pro capacita-
te cohortans. **E**t sequitur. **E**t baptiza-
bantur ab eo. Qualis iste baptizans et **T**
titerit olim dicebatur et super hoc remitto
vos ad ea que tractantur a magistro et docto-
ribus iiii. sententiay. **C**onsitentes peccata
sua. **N**on admodum iohannis baptizans
non erat sacramentalis, sic necista confessio
erat tamen p[re]trūq[ue] et baptizans et confessio
preparatorium quoddam et introductoryū
ad vera sacramenta baptizans et confessiois
posterioris instituta. **H**ec autem confes-
sio vel fiebat fortassis in generalitate qua-
dam, quē admodum ecclesie mos habet fieri
in publico ante ingressum misse. **V**el fie-
bat de publicis in publico more iudeorum
in suis conuentibus. **V**el si secreta erat
et particularium expressum proficiebat ad
humiliationem et consilii susceptionē et pe-
nitentiae agende cognitionem. **H**ic per-
penditur baptizans iohannis nō habuisse
virtutem peccatorum sacramentaliter dele-
turani. **Q**ue ratio est? quia sine baptizādi
sine baptizati nego confessione altera, nego
penitentia aliqua pro preteritis delictis ali-
quatinus egassem. **I**dcirco preterea non
parificantur in omnibus baptizans iohannis
et confessio cum baptizante christi et ab
eo instituta confessione. **B**aptizans enim
christi confessionē non erigit postmodū de
peccatis ante actis, neq[ue] prius ante baptiz-
ma confiri potest h[ab]eo sacramentalis co-
fessio alioquin nō e[st] baptizans sacramen-
torum ianua q[uod] falsum est. **S**ed outur
incidentis questio. **N**unquid prelati alii
cuius nouiter baptizati iubere posset ut se
summitteret ipse confessioni sacramentali
obedientie causa? **A**stimō q[uod] non, quoniam
non est aliquis obligatus confiteri sacramen-
taliter nisi qui de peccato mortali sibi con-

scens est. **E**the hec obligatio non iure huma-
no sed diuino cōstingu. **S**i vero aliquis de
peccato suo apud decum sanescerit iuxta p[re]cep-
tum eius datum, et regulas institutas,
non potest iterum p[er] institutionē pure hu-
manam ad satisfaciendū r[ati]onis talis prece-
pto i[n]victus astringi. **C**onstat autem q[uod] ba-
ptizatus satisfecit deo de peccatis preteritis
sic q[uod] non habet aliud p[re]ceptū dominū ad
implendum pro deletione huiusmodi pec-
catorum. **P**relatus vero nō habet ius obligā-
di qualecumq[ue] ad confessionem sacramen-
talem, nisi quatinus h[ab]et iure diuino de-
scendit, alioquin posset instituere q[uod] quilibet
qui quātūcunq[ue] īmunitis a peccato confite-
retur sacramentaliter totiens quotiens sibi
complaceret. **G**amma igit[ur] et cardo huius
rōnis est, nullus obligat idem pecca-
tum bis confiteri sacramentaliter. **D**ic q[uod] ab
surdū sit videt nemo? **O**pponet forsitan
aliquis de baptizato vere contrito post pec-
catum ille īmunitis est a peccato, nihilomi-
nis obligatur p[er] ecclesiam confiteri. **R**espō-
deo q[uod] non p[er] ecclesiam, sed ex p[re]cepto di-
uino talis ad confessionē semel fienda; de
peccatis post baptizām cōmissis, et ante nō
tenetur propterera quo usq[ue] sanescerent aut
firmiter tempore et loco satisfacere p[ro]posuit
huiusmodi p[re]ceptorū manebit obliga-
tio a qua poterit absoluī; et non aliter semel
confitendo. **J**uxta hec aperitur via ad sci-
endum si semel confessus posset iterum ad
confessionem sacramentalē suscipiendam
artari. **S**ed quia alibi ventilatur ea p[re]ter-
mitto quae dici poterant quecūq[ue] prescripte-
ram. **L**otam insuper hanc confessiois ma-
teriam q[uod] quis utilem satis et a textu nō non
abhorrente remitto ad. iiii. sententiā p[ro]
presenti et ad scripta doctori. **O**bij. **T**
cietur iterum de illo que in monis ar-
ticulo absolutū simplex sacerdos super casi
bus pape et reservari obligabitur enim ta-
lis absolutus si cōualescat iterum papam
adire et absolutionis beneficium recipere.
Fateor hic cum durando et alijs quib[us] dā
doctoribus injuuentissimā et vir enodabile
tangi materia. **P**er modo se habendi in co-
fessione casuum huiusmodi reservatorum
quia difficilimum salvare videtur qualiter
iuxta usum eccl[esi]e non dimidiatur confes-

Lectiones

stis que per duos adimpletur dum scilicet apud penitentiorum solum referuntur causas resenati. **H**anc pro nunc difficultates non incepiam evocare tantummodo p quāto ad presens spectat dubium quod mouimus. **N**eo q homo i articulo mortis aut alias vere sacramentaliter absolutus, nō potest absq consensu proprio obligari rursus per hominem sacramentaliter eadem peccata confiteri. **B**etur oppositum. **I**am confessio prior sacramentalis suum plene effectum operata non fuisset, quia nō absoluisset hominem a precepto dei quod est de semel contendo peccatum cōmissum. **N**olo tamen negare quin de consensu proprio iterū possit homo sacramentum confessionis super eisdem peccatis iterare, et ad hoc spontanee obligari. **M**on nego etiam quin publica peccata aut etiam reservata possit iterum referre alteri post confessionem sacramentalem, et ad hoc fo: san obligari potest, quatinus penitentiā salutarem cum discretione maiorī picipiat illud tamen non assero. **A**liud fundamētum tangit Durandus ad cōfirmandum predicta. **S**upponit itaq; pro regula q nunq prelatus ecclesie vel alius iudex potest circa aliud preceptum iubere nisi circa illud quod ad forum suum publicum potest deduci si non fiat. **A**lioquin potest prelatus ferre precepta super occulissimis cogitationibus sibi remediantis, vel super illis quorum transgressioni puniti nō potest neq; sciret et ita frustra lex huiusmodi feretur ab illo, quoniam exequitio per eum impleri nō valeret. **O**cculissimum autem omnium est confessio sacramentalis de qua constare nō potest nisi p ynicū qui confiteritur, et hoc etiā si velit. **C**ono circa dicit idem doctor ecclesiā nō iubere fieri confessionē semel in anno, nisi p inductionē, qz scz picipit recipere eucharistiā ad quā rite suscipienda debet seipm probare hō iurta preceptū apostoli ab ecclesiā sicut interpretatum q de mortalibus erigitur confessio. **E**xemplū in horis dicendis et intentō ha benda simile poneretur. **S**icut fundamento alteri innuitur, ait quippe q nemo tenetur aut obligari potest peccatum suū occultum et secretum facere publicū sic q de foro dei cui prius soli subiacebat trāseat.

quātum ex natura facti in forū publicū? **S**ed p stat inquit q dices peccata sua duobus sacerdotibus facit illa ee publicū quātum est ex natura facti, quoniā in ore duorum peccatū illud posuit qui testificari possent. **Q**uis nō sine peccato cōtra eū. **J**urta quoru testimoniu potest sententiare publicus iudex, nec impedire sniam iudicis q sacerdotes duo peccant confessionē renelādo. quoniā si dedi in secreto bone fidei aliquod peccatū meū duobus extra cōfessionē p culdubio peccabū si me prodant apud iudicē, nihilominus cōdemnabit caput meū. **S**ecundū ista datur via ad dissolūendum rōnem quā dñs. **A**r. insolubilē sibi reputabat ad probādū q stāte decreta omnis vtriusq seruū quilibet confessus prīlegiatū iterū tenebāt p pio sacerdoti confiteri. **N**on inquit ppter defectū sacramēti vt dicebat magister Job. de paliaco, sed ppter aliud. **S**upponit pūmo q confessio sacramentalis potest plures super eisdem peccatis salubriter iterari. **S**upponit secūdo q due affirmatiue propositōes non repugnat ad iniquitātē, sic q posteriori insitutio positiva pno renoget si simul i affirmatione stare possint. **S**upponit tertio q decretalī omnis vtriusq seruū sit ppositio affirmatiua et sub obligatione posita. **S**upponit quarto ex predictis q licentia data de cōfitendo prīlegiatū ex quo affirmatiua ē non tollit preceptū prius faciū de cōfitendo semel in anno. **E**x quibus cōcludit propositū ut estimat et exemplificat de missa audiēda die dñica. **S**i inquit da retur preceptū alicui q missam semel audiēt in parochia sua quolibet die dñico, nihilominus daretur sibi postmodū licentia q posset audire missā i locis alijs. **C**essidūcāda nō renocaret pcedens pceptū. **E**t quo simul stare potest q iste duas missas audiat et ad vñā obligatur et solum licentia tur ad alia. **S**ed diligens inspecto pmissorum reperit rationēm hanc non esse indissolubilem neq; exemplū pro se penitus ee validū, qd adducit etiam supposito q non ēēt decretalī expresse determinans semel confessum sacramentaliter nō rursus ad confessionem obligari qualis tamē ee dicit. **C**oncessa itaq; suppositōe.

prima q̄ iterari salubriter potest confessio sacramentalis si tamē semel est recte facta de licentia illius qui ius habet non potest iterum cadere sub precepto pure humano; sicut nec nouiter institui sup inuitū sicut ex pmissis arbitrio eē spicium. Et q̄ aliter loquens in infinitas absurditates corneret in illā notitiae q̄ baptizatus adultus p̄t inuitus obligan per prelatū peccata dimissa cōfiteri. Imo millesies cōfiteri. Non enim repugnaret baptismus, et subsequēs sacramentalis confessio sicut nec dñe sacramentales confessiones. Si quis dicat q̄ baptimus habet effectū plenissimum deletoris peccatorum a pena et culpa. Ita respondeo penitentiā unica confessionis habere potuisse et habere similiter p̄ omnia completa sit nihilominus ad augmentū gratie potentiter iterari. Quis non baptimus ppter caractērem fini doctores in eo suscepit. Exinde perfacile est diversitatē inuenire inter exemplum possum de missa audienda et confessionem quia missam audire positivū est ius licet in dominio fundatus, et video potest ad plures missas per ecclesiam obligari. sic q̄ una audiita remanebit astricis ad alteram. Unica autem confessio cadit sub obligatione diuinī precepti. qua explata non remanet ad papam ius ad alteram confessiōnem super ei. Item obligandi sicut post audiōnē unius missae potest ut prius ad alteram ferre p̄ceptū. quia sine possibilitati sub iacet dum ratio subest numerum missarū audiendarū restringere vel ampliare. Imo et tollere. De confessione autem longe dissimiliter. quia iuri diuino obligato principalius inuitū. Fatendū est igit̄ q̄ papa n̄ potest dare licentia p̄mplegiatis ut confessiones audiant et ita ad curatos cundū erit sed ex quo licentia pr̄stis ex consequēti relaxationē p̄supposito iure diuino ne peccata eadem n̄rū confiteri sacramentaliter in virtus aliquis teneret. Benignus oppositus asserere de papa vel ecclēsia est dicere populos innumerabiles per eorum confessiones hactenus fuisse seductos inuolutos et deceptos. quia vel noluerūt confessionē factaz p̄mplegiatis eē sacramentalē qd̄ hactenus creditū est eē falsum vel si sacramentalis fuit indubitate n̄ habent ab h̄mōi confessio-

n̄rū exigere ut p̄cepto domino de semel cōfitedo cui obediuit iterū nōles obtēgeret no lens dico. q̄ volēs v̄lro p̄t. Porro secus est de p̄rito qd̄ p̄fessione p̄t obligari. q̄ nondum a dei iussione semet absoluit. Sed videamus vñ subortū ē in ioh̄e q̄ sic egrediebāt̄ ad eū hierosolimitē n̄ ueni et oīs regio indee v̄baptizabāt̄ ab eo cōfiteres p̄cta sua. Statim subiungit̄ ratio qm̄ virtus sua pr̄trahebat in amiratōe p̄pulos in reueretā et amore et erat odor bonus vite in vitā. Grat̄ inq̄ subsequēs test̄x̄t̄. Ioh̄es vestitus pilis cameloz. Abi ioh̄es de virtutū q̄tuor cardinaliū posses sione sil et ornati sp̄ciale cōmedat̄. Invēli tus aspitare t̄pantia notaē. Grat̄ vestit̄ p̄ialis cameloz q̄ tunica erat ciliata et ruddis et aspera. In lūboz succinctōe notaē fortitudō. succingēsī vir lūbos tuos dicit̄ scriptura. In mellis comestōe p̄ndētia p̄mēdat̄. Adel comedet̄ d̄ de xp̄o ut sciat reprobare malū ic̄. Demum in alioz eruditōe et suis ipsius respectu xp̄i humiliatōne sp̄cīcē iusticia. et p̄dicabat dices. Venier fortior me post me. Atuero hec materia collaudationis v̄b̄terō ē q̄ vt n̄fectū valeam ex primere sil et difficultates plurime morales secunde p̄e ceteris includuntur. Una est de abstinentia et appropriate de obseruatōe carthusiensiū sup nō esu carnii. quam difficultate olim a dño cameracensi in hac cathedra motā nō dū ad calcē dissolutōis de ductam eē cognoui sed me deducturū deo xp̄icio p̄ima lectōe. Altera quoq̄ de sup filio art̄ p̄patico vestitu an sit tolerabilis in platis. et viris ecclēsiasticis. Reservatis igit̄ istis ad sequētia regrediamur paulisp̄ et statim finis ad p̄cedētē textum et aliud mysticū seu morale ad contemplationē attinēs eliciam̄. Per ioh̄ez nulluz aptius q̄ templatū virtū moraliter accipimus. hic ioh̄es manet in deserto quodā nō tā materiali q̄ sp̄uali dū sedet solitari et eleuat̄ se supra se. qua sublevatōe supna super cunctā hāc p̄fusam renū fluctuantū et exundantū multitudinē attollit̄. hāc subiust̄ deserit. qua derelicta p̄fecto manet in deserto quodā mētis secretissimo et abditissimo. solis deniq̄ exptis agnito et p̄uo. Nō bñ reliquerat mōdū et habisabat̄ p̄ser.

Lectiones

lo q dicebat. **N**isi mūdus crucifixus ē et ego mūdo. Qui p̄terea a scipo etiā desert⁹ clamat. Vino ego. iā nō ego. viuit tē. Et rursus. Sine mete excedimus deo inquit. **H**oc quiter fiat dat poste expiri h̄m bea tū **B**ern⁹. nō exp̄mi. nec doceri p̄t. sed h̄ri sit hoc nō p̄ investigatorēz cūnosaz/ aut per studiū quātūq; vēhenēs neq; p̄ scrutini um scripturaz. Ibi enī defecerūt scrutantes scrutinio. sed obtineb̄ p̄ forē p̄ tritōem spūs hūiliati h̄m beatū **B**ony. ubi ampli⁹ lachryme p̄lunt q̄ lf. spūstanci vñctō q̄ lectio. t̄rō q̄ rō doceat. **M**ō etiā respue da vñcqzquaq; lectio vel doctrina. q; t̄ si nō manifestū quid ē tsle desertū qđ nō nō uit nō q̄ incolit. aiat tñ ad querēdū t̄ viaz qualibuscūq; signis amministrat. **H**oc se cit eleutatis doctor Greg. p̄cipue in moribus. **H**oc piissimus Aug. in confessionibus t̄ soliloquijs. **H**oc deuot⁹ **B**ern⁹. sup **L**an⁹. **H**oc venerabilis Hugo t̄ Rich. de san. vic. in suis opibus varijs. **H**oc deniq; multū cōpendiosa t̄ sentētiosa breuitate tradidit **B**onaue in libello quem appellat speculū amoris. t̄ in alio quem intitulat itinerariū mēris in deū. **T**erz parū in rhetorica diuia: t̄ similes alij. **E**os potius q̄ me hortor audiatis. t̄ aduertam⁹ quid sequit. **B**ū Johānes iste p̄ēplatūn⁹ noster in **V** deserto quodā mēris inuio t̄ a flū car nalitatis inaquoso. egrediunt̄ ad eū h̄erosolimitē vñuersi t̄ oīs regio iudee. **R**egio ista iudee atq; h̄erosolime ad l̄ram terra ē p̄missionis fluens lacte t̄ melle. Et p̄ culdubio nō aliter efficiat hō totus regio p̄missionis fluens lacte pie deuotois. t̄ mel le saporose eruditōnis q̄ in p̄templatōne. **N**ā extra eā potius ē sepe hō regio quedaz egeskatis. Et Aug⁹. loquit̄ in confessionali. **E**t regio plena monstis sensi t̄ beluis vi ciosarū cogitationū t̄ serpētibus horridis atq; pestiferis venenataz t̄ inficienū cu pidinū. Inqua dēmū regione neq; pluvia est autros denote affectois. neq; viror her barū florentū aut fructus plantarū ramificantū p̄ virtuosam opationē. neq; decor est neq; species p̄ celestes conuerstationem. **A**l vero vbi Johānes enī in deserto men tis p̄dicto solitans in cōtemplatione vbi comedit māna absconditū. **A**diascit circū

guac regio indee. regio sc̄ glōificationis cūnsdā t̄ decor p̄fessionis. regio insup hie rosolime regio visionis pacis. sic enī iudee t̄ h̄iemisalem interpretant. **D**ivis regionis speciosissime t̄ vberimē habitatores sunt. cogitationes sancte t̄ affectiones pie. que sunt reuera h̄erosolimitē vel pacifice. t̄ p̄pter confessionē laudis t̄ glōificationē iudee regionem inhabitat̄ merent̄. **O** certe pulcherimū obſtupendūq; spectaculū videre h̄erosolimitas tales vñuersos/ z om nem iudee regionē egredi ad iohānē in deserto ho chabitante. **G**adant alij spectatuz colles altissimos. alij siluas t̄ flumina. alij longe patetēs campos. alij maria fluctib⁹ altis itumescentia/ alij theatrales ludos aut monstra millesimia. **P**laceat alij celum cernere/ z omne eius ornati. decorāq; mili tia. nihil p̄sus tale. nihil dignū compagōne ad p̄fatu spectaculū potens vñq; iuueni ri. **E**teni ibi videre ē qua forma. quo ve odine egrediunt̄ h̄erosolimitē tales vñuersi t̄ oīs regio iudee ad iohānē in deserto. **B**ratū prouersus inspicere est oēs inclitos in vestitu deaurato. in simbris aureis. in varietatis circumactiū. egredi a recessib⁹ ab ditis. quos etiā habet mystica regio iudee. **E**grediunt̄ a memoria. egrediunt̄ ab intelligentia. egrediunt̄ a voluntate. egrediunt̄ insup tanq; sponsus t̄ sponsa a quodā mīclimo capacissimo. vñumq; rōnalis. concupiscibilis t̄ irascibilis. **E**grediunt̄ de mū ab estimatiua. a fantasia. a sensu p̄muni. de oībus deniq; locis patentibus qnq; sensuū. **E**grediunt̄ nō vt videant̄ vanitatem exterius ad instar dīne. sed ad iohan nem in deserto. **M**oli numerū velle fasciāri quoniam innumerabilis ē. ita etas sit di cere. milia milii ministrabāt̄ ei. t̄ decies cē tena milia assistebāt̄ ei. quoniam egrediunt̄ h̄erosolimitē vñuersi. **S**ed qđ agūt dū venūt. Utiq; baptizabant̄ ab eo. q; purificant̄ magis t̄ magis cogitationes t̄ affectiones tales pacifice. **A**t q̄ fortassis el̄ minima peccata p̄ negligētia aut surreptōez aut vanitatis p̄mitionē admiserint illa cōfiten̄. **C**onfiteentes inquit peccata sua. vel certe ideo cōfiteentes peccata qđ dimissa sūt t̄ inde sacrificiū laudis offerunt se mutuo cohortates in hymnidice cōnētes. **L**ōsite

mini dñō qm̄ bo. qm̄ in secul. mi. eius. Et rursus. **N**ostro dñi. q̄ nō sum⁹ psumptu⁹ et s̄tia. **S**tudeamus docimētū. et sapientes fieri studeamus. et emittamur tale nobis intus formare spectaculū et cōnentus. **A**ffirmo quisq̄s tale sibi fabricare merentū magnopē vagabīc extēnus ad videndum vanitatem. impletū q̄z iocundus illud satiri⁹. **T**ecū habita. **N**ō erit solus q̄ tam nūero ordinatoq; stipabīc comitatū. qui p̄terea regnū dei intra se stabiluerit ab omni cōturbatō elemotū. **L**eterū nō habz alius sūg hoies smo virsūpria bruta qui nō taliter ascēdēt ad corālū et sit taliter ioban̄es alter in deserto mō quo p̄fati sumus. **H**ec vita pficiat semp nesci⁹ qd erit q̄ illa vita nō ent iuxta dictū **Jug.** Nūq; ali bi melius experīb̄ hō illud qd de sapientia p̄nūciat sapiens. **I**ngredies inq̄t domum meā cōquescā cū illa. **N**ō enī hz amantidinē p̄uersatio illius. nec tediū p̄uictus illius sed lenitidū et gaudiū. **A**lt vero si deleat nos ad hoc spectaculū diuinū p̄inge: re et bñ disponi in multis ut prius an paucis vereatur necesse ē. **J**ohānē quippe moresq; suos imitan̄ cōuenier de quo subdit euagelista q̄ erat iobes vestit⁹ pilis came: loz et zona pellicea circa lūbos eius et locustas et mel silvestre edebat. **C**irca quez locū finē faciēs expositōi līfali et plurima p̄rasiens quero. **T**ru vita iohānis fuent angelica et inter hoies pfectissima: q̄ non. **V**ita iohannī finū innaturalis. q̄ solitaria. **N**ō enī bñ p̄bīm. i. **P**olit. naturaliter est aīal ciuile. **U**nde et cōuersatio domini ihu xp̄i que est nostra instructio fuit cōmu: nis et nō solitaria. **E**t cōfirmat. q̄ iohānes nō insecurus ē corporaliter xp̄m in terris ton: uisitante. ergo nō fuit pfectus. cōsequētia tenet q̄ illud qd ostendit xp̄s iūmeni. **A**dat. **xix.** Si vis pfectus eē vade et vede oīa q̄ ha: bes et da pau. et se. me. **O**ppositū p̄tz er di: cūs et allegatis super līfam. **C**uestio ista principaliter ē ad inuestigandū de vita soli: taria seu p̄templatua quā tenuit **Job.** et cōp̄tatoe eius ad actiū. **P**onā notabilia et eliciā conclusiones. **M**otandū q̄ vno modo vita p̄templatua seu actiū a qbū: dam accipit̄ p̄ ipā anima q̄ est vita prima. **T**ua nō ē dīlam inter istas duas vitas in

eadē hoie nī reducamus ad hūc sensū q̄ alia viuēs vita speculatiua aliter sebz q̄ dū viuit vita actiua. **S**ecundo modo accipitur pro opatō vel cōuersatō et vita prima p̄cedēt q̄ duplex ē. quedā immanens. alia transiens. **M**otanduz q̄ bñ hanc accep: tionem ē diversitas loquetū. **A**ccipiunt enim quidā vitā actiū p̄ omni opatione corporali meritoria termiata ad obiectum extrinsecū. et sic generaliter omne opus bo: num cū gratia faciū transiens in extēniores naturā ent de vita actiua quātū cūq; spū: le vel corporale videatur et omnis actiū im: manēs meritorius ēēt vita cōtemplatiua et p̄cipue si sit respectu dei cuius modi ēspe: culatio et delectatio et amor seu fruitio ha:bita de deo. **A**lij aliter distingunt dicentes q̄ vita actiua est cōuersatio corporalis me: ritoria bñ quam prouideat ecclēsie vel par: ti eius primo et principaliter quo ad corp⁹. vt est exercitū in septem operibus miseri: cordie extēnioribus sicut **M**artha prouis: debat corpori christi. **V**ita autem contem: platiua est cōuersatio meritoria bñ quam primo et principaliter suffragatur ecclēsie q̄ ad mentem et bona spiritualia. et sic predi: catio / sacramētoz et ministratio et oratio spe: ctant ad cōtemplationē. **E**riste ē cōuenien: tior modus. **C**quo circa adhuc p̄t fieri distincio de bonis spūalib⁹ q̄q̄ videaz in p̄pria et abusu tñ loquētū / qñq̄ sic acci: pituret dicamus generaliter bona spūalia que spectant ad p̄tem clēnicoz et sacerdotū quas antonomatice appellamus. et sic pre: dia et possessiones ecclēsie et eius iurisdictio: nes erunt quedā spūalia. **T**emporalia ve: ro sunt que in p̄tem laicorū cesserunt. et sic eadē bona erūt prius et posterius tempora: lia et spūalia. et bñ hoc distinguit iurisdictio: spūalis et corporalis siue temporalis. **T**er: tio motandū q̄ in eadē ecclēsia p̄t imagi: nan quadruplex modus viuendi. **Q**uidā viuunt vita que nec est cōtemplatiua nec actiua proprie sicut paerī baptizati nō dñz capaces rationis. **S**ecunda est vita pure actiua. **T**ertia ē speculatiua. **Q**uarta est mi: gta et vtrraq;. **Q**uarto motandū q̄ aliquā dicit̄ melius altero duplicitate. vno mō ab: solute et absq; respectu ad aliud. alio mō re: latine seu cōditionalē. **E**xemplum p̄bi ad

Lectiones

hoc ē de hoc qd ē phari. Nā simplicē mes-
līus est phari q̄ dirari. et in casu extreme
necessitatis vel indigentie melis ē ethīe aut
acchere vñ panē q̄ illo deficiere. pulchraz
phie & clusionē addiscere. Silt in statu ino-
centie vel glie multa eē poterāt bona q̄ sub
p̄posito p̄ctō mala eēnt si obseruarent. Ut
in corpe lano aliqd. pdest qd obest p̄sup-
posta infirmitate vel crapula p̄cedēte. Et
istud dū notāter attēdi dū fit p̄atio aliqz
in bonitate vel vtilitate. et sibz vel dū q̄-
ritur qd expediāt in regimē vite humāne.
Cūciamus p̄mo q̄ stat in quolibet isto
rū quatuor statuū hoiem saluāt. De pri-
mo nō est dubiū de pueris baptizatis des-
cedētib⁹ an̄ vñz rōnis. De qnto nō ē dū-
biū de platis et alij sc̄tis q̄ dñ vita mixta
ex p̄teplatina & actua exercuerint & saluati
sūt. Quo ad duo mēbra ē difficultas. et di-
xerūt qdā ipsoſible eē aliquē adulū salua-
ti q̄ nō virilisſet vita cōteplatina. q̄ optet q̄
ois capar rōnis diligat deū sup oiaſi debe-
at saluāt. et in tali dilectōe q̄ p̄sequit ex co-
gnitōe dei rep̄it vita speculativa. Et casus
ē dabilis sic dat holkoſ vbi hō dū p̄mo ince-
pit vñ rōe exercebit statū i opib⁹ mie corpora-
libus / vel alijs bonis exercitijs exteriorib⁹
absq̄ hoc q̄ actualit & formalit eliciat actuū
dilectoris dei sup oia. et in agedō talia pote-
nit p̄ fide & tyrañus reperē interfici. et ita sal-
uabit talis q̄ nunq̄ virerit vita speculati-
va. hoc tñ raro enenit. Ceterū de vita spe-
culativa nō ē difficultas q̄n hō possit salua-
ti in casib⁹ multis q̄ nunq̄ virerit vita acti-
ua. q̄ ad hāc nō ē vocat̄ vel q̄ casus nō oc-
currit exercebit illa vita. Pat̄ etiā de xp̄o in
vtero vñinis. de Ioh̄e bap. si habuerit cō-
emplatōe ſalutādo. Raro tñ hō manet i
vita iſta diu / qn vñr̄ vita mixta. p̄ſert̄ f̄m
prīma diſtinctōe. al's. p̄ntem diſpositōe.
Ced loquēdo absolute nō h̄ndo reſpe-
ctū ad lapsūz hois. talis ē oido inter q̄tuo
modos viuedi priores in bonitate & eligi-
bilitate / q̄ prima vita bona ē / ſcd̄a melior /
& quarta q̄ ē cōpoſita melior ē q̄ ſcd̄a / & ter-
tia optima inter oēs. Decappebūt ſi q̄s di-
ligeat aduerat vitā ad p̄ ſtatū innocētie-
nāz ſi q̄s ibi virilisſet ex bñplacito dei abſq̄
vñrōis acualis ſt̄ in grā bñ virilisſet ſi vi-
rill̄ vita actua laborādo & colégio padiḡ

erēſtre ex iuſſu di meli vixiss & ſi cū b̄ ſuiſ
ſet aliqñ in p̄teplatōe di meliſ ſebuſſet.
Sed q̄ ois indigētia remota erat nec exige-
ba tū labor exiſtē ad ſubleuatōe quā
rūcūḡ indigētiaz vita ei ſpeculativa opti-
ma tū extiſſet / qd ampli ſp̄icuz eni ex
ſequētibus. **A** tertio p̄ accidens & er ſu-
p̄poſitōe ſtat in caſu vitā acutā vita p̄tepla-
tina p̄ tūc melior & eligibiliore exiſtē.
P̄t eni tātā indigētia eē in primis corpa-
liter ad iuuādū. q̄ p̄tū ſet omittēre eos &
eoſ ſubleuatōe p̄ ſpeculādo ſeu p̄teplā-
do. P̄t in platis vel in caſib⁹ neſſitatis.
Et ſi dicat q̄ hō nō dū omittēre maiſbonū
pter min⁹ bonū. Dicit q̄ in caſu illo p̄te-
platio ūt̄ iſti maiſbonū ſm primā diſ-
tinctōe de dupliſ vita. Qñ & quarto q̄ ſu-
litate p̄t vñraq̄ vita exerceri ſpeculativa. &
& actua ſpeculativa eligibiliōe & dignior
& ſtatū glie ſeu innocētē p̄formiōe. Elia
enī q̄ digni⁹ & excellētius h̄z obiectū. & q̄er
digniō ūt̄ p̄cedēt eligibiliōe. ſic eft de
intellectōe dei & dilectōe ſeu fructōe ei⁹. Nā
iſte ſit opatōe optimaſ potētiaz in hōe
reſpectu optimi obiecti ſm h̄ ſuſit p̄b̄
felicitate in hōe. j. **E**tbi. in p̄teplatōe p̄me
cauſe & formiōe (licet magis eleat̄) ponit
theologi bñtudine in fruitōe & cognitōe ſu-
& etiā delectabiliōe. ut p̄t. j. **E**tbi. **S**ilis
p̄cluſio p̄t poni ſm alia diſtinctōe & er iſta
deduciſ p̄ aliud mediū. ſic. Quāto aia me-
lior ē q̄ corp̄tato vita regulans aia ſcd̄a & di-
gens in fine melior ē & dignior q̄ illa q̄ tan-
tum ſe ſp̄icat corp̄ale regimē ſic eft de vita
speculativa reſpectu actua in ecclā. ḡ tc.
Quinto p̄ ſuſit p̄poſitōe p̄ctō & indigētis
varij in ecclā dei ex p̄ctō originali ſe-
tibus & ceteris parib⁹. melior & vita q̄ta ſez
cōpoſita ex actua & p̄teplatina & ſimplicē
actua vel ſimpli ſpeculativa. hoc ē q̄ vna
ear̄ ſine imixtōe alteri⁹. **P**ro q̄ adueren-
di ē q̄ tota multitudiō ſerū mentoriōe
vni hois ſuſit ſimpler totū corp̄tuū
luciduz enit. **E**lo. **S**i intētio ſimpler bona
q̄libet ogoato enit. **P**robatio. Elia illa me-
lio ē q̄ ē vite xp̄i p̄formiōe. ſed xp̄s ouſta-
rus ē ſm totū corp̄ vite ſue ad regulā ſita
cuiſcūq̄ mēbra ſuſit ſe ſt̄ acutē & ſpecula-

tine. q̄ r̄. **L**ofirmat̄. q̄ corp̄ alicuius pse-
ctius viuendū p̄ loco & tpe vniq̄ q̄libet mē-
bro suo. nūc isto. nūc illo. q̄ si cotinue uno
viteret. qd̄ eēt pfecti⁹ vtputa oculo. p̄suppo-
sit̄ indigēns ad q̄rum reuelatōes qd̄libet
mēbroz vñle ē. & p̄uso q̄ ocul⁹ sit̄ suo su-
ad directōes man⁹ & pedis. **E**t ex b⁹ sumit̄
r̄n̄sio ad instātiā q̄ sicut pōt̄ & moueret parū
p̄siderātes q̄ vita p̄teplatiua hm̄ se p̄sidera-
ta melior ē & dignior hm̄ dicta. q̄ melior est
hō dū hm̄ ea vivit q̄ dū vivit hm̄ actiuam.
Sic em̄ argueret q̄ hoīm corp⁹ eēt nobili⁹
si eēt totū ocul⁹ q̄ bñdo varietates q̄s ad p̄
sens obtinet & pictura pulchrior si tota esset
albedo q̄ dū earijs colorz appositoib⁹ deco-
rat. **S**ilt̄ dicēdū ē hic q̄ corp⁹ opationū
būanaz q̄ imaginaz q̄si zhomogeneuz &
diuersaz rōnā/pfecti⁹ dū p̄ q̄libz sui pte ē
in exercitō (p̄supposito sp̄ q̄ vita speculati-
ua ēvelut illustratō & directō. reuificatio-
ne sit̄ suo actu sufficiēti) q̄ si dimissa acti-
ua eēt p̄tinue i speculatōe sub q̄du intēcio-
ri/p̄supposi⁹ indigēns prior. **S**peculati-
uus eni ut qd̄a ait vidēs fr̄is inopias & tor-
pēs a iuuamie. deficit a fraēna dilectōe & p̄
p̄hs a dilectōe dei p̄n̄era. & tūc n̄ viuit p̄te-
platiua q̄ cōplete i diuia dilectōe s̄i in curio-
sa phoz speculatōe. **E**t si qn̄t qn̄ de enci-
tate & sub pena p̄cti tenet hō viuē hm̄ vitam
actiua. **D**ico v̄l̄ ex suscep̄to officō & dū vi-
de fr̄is necitātē extremā & n̄ apparet q̄ ali⁹
succurrit. **E**xplū d elemosyna. **E**x his
habet radix q̄re stat̄ platoz & pfectissim⁹ in
ecclia sc̄a dei. q̄re stat̄ regiēs etiāq̄ vita p̄
locō & tpe instar xp̄i & moyſi & alioz nā xp̄s
nūc mōte orabat. nūc pdicabat. nūc po-
pulos cibabat. **S**ilt̄ moyſes i mōte sina
p̄teplabat ea q̄ postmodū pplo misstraret. &
descēdes iudicis dabant pplo. & arce fabricā
ordinabat. Ita q̄libet eoz d̄ eē binomi⁹ ad
modū **J**acob q̄ si isrl̄ d̄. **E**st eni platoz isrl̄
i p̄tempiatōe & Jacob in vicioz supplan-
tatōne tā in se q̄ in subditis. **E**st eni dupli-
ci vroū copulatiu. lye & rachel. applicatio
mystica cois ē. **P**erta p̄clusio. **L**eter. **A**
parib⁹ utilior & fecūdior ē in ecclia di spe. **A**
culatiu q̄ sit̄ actiū. **P**ro q̄ aduertēdūm q̄
duplex ē utilitas & fecunditas in ecclia qdā
ē grossa atq̄ palpabilis q̄ a vulgo & a vñ-
tibus more vulgi precipue reputat̄. et illa

conficit in multitūdine i cōfarnatione bo-
norū fortitorū & corporis & pompa ex-
trinsecā. **A**lia utilitas respectu bonorū an-
mē vel meritorū vel aliorū donorū gra-
tuitōrum. **S**ecūdo aduertendū q̄ pri-
ma bona non profunt. imo plerūq̄ innocent
niſi p̄ quāto ordinant̄ & disponunt ad secū-
dabona. vnde nec capiūt bonitatē aliquas
morale aut gratiūtā. niſi a bonis hm̄i tā-
q̄ a fine ad quē debet ordinari vel tanq̄ in
strumēta ea adipiscendi vel tanq̄ obiecta
circa que sit hm̄i oportio virtuosa. immo
quandoq̄ talia bona concedunt̄ deo irato
vt Augus. ait. quia videlicet utilius esſet il-
la nō habere dū obſunt bonis morib⁹ quē
admodum & obſunt dinitie piture. gene-
rant enī vermē pessimū qui est lugubris vel
voluptatis effrenata. **E**t sicut in vno homie
hocbz veritatē. sic & h̄e pōt̄ in toto corpe
mystico ecclie. ita q̄ numerabif merito inf-
magna diuine milcōie dona paupertas i p̄p̄
in talibus bonis fortuitis. & i iurisdictionis
bus cuiilibus. **J**uxta qd̄ dicunt hystorie. &
legi in postilla sup biblām q̄ dum dorata
esſet ecclia bonis temporalibus q̄ constā-
tinum/audita est vox in aere. **H**odie vene-
num effusum est in ecclia sancta dei. **E**t q̄c
quid fuerit de hoc/potuit eni tunc dotatio
hm̄i esse utilis apter bonitatē & fidelitatē
dispensantiū & dilatationē ecclie post ad-
uersitates habitas nihilominus nūc aut
alias poterit spoliatio similiter esse utilis.
propter maliciam ecclasticorū talibus
bonis abutentiū & claudatur via malignā-
tium. spinis aduersantiū ne cadant in pre-
cipitiū viciōrum. **J**uxta quod ait dom̄nus.
Sepiam viam tuam spinis. **N**unc
ad propositū p̄clusiōis conſtat q̄ p̄teplati-
uus vtſic p̄ficit ecclie in bonis spirituali-
bus. quasi de per ſe & unediatē. actiū autē
in bonis typalibus. **T**ū moyſes plus p̄fe-
cit in monte adorādo dum alij p̄liarentur
q̄ multitudi magna bellantium. ſic dens
qui non deſtruxiſſet pentapolim peccati-
cem propter decem iuſtos. ſi reperti fuſſet
plus miſeretur ecclie & eidem parcit pro-
per orationes paucorum contemplatiuo-
rum q̄ facit propter labores & diſcurſus et
turbaſiones multoz actiōez. **J**uxta qd̄ di-
cebat Piero. de heremītis antiquis eos esse

De sensu litterali

vitam mundi. ut p̄ eos ne conueret stare. **N**oc infert contra illos qui terrena **B**rantummodo cogitantes dicunt iuristas et praticos terrena tractantes. et diuitijs vel edificijs vel epulis aggregandis occupatos vtiliores in ecclesijs q̄ contemplationis bone vite et spiritualibus exercitijs intendentes. quos deliros vel fantasticos vel iniustiles reputant. quia animalis homo nō percipit r̄. Et allegant q̄ spiritualia absq; temporalibus diu stare nō possunt. qd dictum absq; dubio nisi sane intelligat blasphemū est. Munḡ em̄ ecclesia fuit melior q̄ dum virit in paupertate. quod etiā Hiero. ponit in vita malchi et de romano imperio dicit historici et recitat Augustin⁹ r̄. Potius et verius diceretur ecōtra q̄ temporalia et persim in ecclesijs diu absq; spiritualibus eē non possint. Et certum est q̄ cum eis non adesse non possunt. Alioquin falleret christus qui dicit. p̄ amūz queri. re. dei. et hec omnia adj. vo. nō dixit ecōtra. p̄ amūz que rite ditationē et post hoc regnū dei et iusticia eius vobis adjiciet. imo sicut alias memini declarasse nūmīum studium in multiplicatione bonorum temporalium et iurisdictionum in ecclesijs non parua causa est sue desolationis tam in spiritualibus q̄ temporalibus et hoc māducebat p̄ similitudinez corporis mystici ecclie totalis ad corpus rerum boīs. Nam intendere nimis regimini sensualitatis. sp̄eta direccione rationis est etrūq; tam sensualitatē vīz q̄ rationez extinguerē. Hinc ē q̄ multi proborum et contemplatioū in ecclesijs parum curāt si de pauperi ecclia vel concilce in temporalibus istis vocatis bonis. videntes tot viae et abusus ex his puenire in cōiuījs superfluis in venationibus. in symonijis. p̄ dis. et violentis. p̄ motionibus indignissimorum. in ambitionibus prelaturarum et beneficiorum. in superbis dissolutissimis. in voluptatibus effeminatis. ceterisq; imumerabilibns et nefandis abusibns. in q̄ bus se reputant gerere vitam actiūam. vando onera grāvia r̄. Et hec omnia cessaret aut non ira saltem abundaret. in paupertate modesta. Amplius non ita diversiter ecclesiastici etiam de patrimonio xp̄i dotati ad traditiones et acquisitiones ho-

minum pro diuitijs cumulandis. sp̄eta de ge christi sicut nunc facere cōspicimus. fornicatione quadaz spirituali permicioſſima. **C**Et ad grandem tempeſtatem moderni temporis et ſcismatis. conſolandaſ possem applicari que omitto. quia facile eſt ex precedentiibſ elicere. **S**eptima conclusio. Vita Johannis bapti. poſt vitam christi. maris eius fuit angelica. et inter viatores faltem quo ad aliquid pfectissima. **P**ro cuius declaratione aduertendū q̄ vita Jo hānis potest compari ad vitā alioꝝ tripli citer. Vel quo ad prophetiā. vel quo ad auſtentatē vīctus. vel quo ad meritū interi. Si compemus prophetiā Johānis ad prophetias alioꝝ. quo ad hoc Johānes ē p̄ecutor quia modo certior et clarior demōstrauit christum propter quē prophete om̄es illuſtrati sūt et suas p̄teruerūt prophetias. Et b̄ forsan inuere volebat ip̄a veritas cū atq̄ inter natos r̄. Nec moueat aliquē q̄ Johānes videbat certa expientia rpm: et ob h̄ nō p̄phetabat de eo. De certis em̄ et p̄ntib̄ nō est prophetia. Fator ei q̄ aliqua ab hoīe illo videbat respectu quoꝝ nō erat p̄phētia sed scia vel expientia ut q̄ hic eēt vīnus hō sic ambulas r̄. Sed alia erat que nō videbant ut q̄ talis hō eſſet deus et messias ille ge p̄missus et agnus dei qui tolleret peccata mundi r̄. Si dicas v̄letius q̄ Johānes interrogatus r̄ndit se non ē p̄phetam. Dicunt aliqui eū hoc dirisse et humilitate non ex ventate. quasi videlicet aliqua eſſet humilitas sine veritate aut quasi humilitas q̄ mendaciū acquirat. Et video verius apertus dicit q̄ iohānes negās se p̄phētā r̄ndit ad intentionē querentū indeorum. sciebant ita p̄indei scriptū ēē in lege eōrum. Beāt. xviii. dicente domino. prophetābiſ uſcitabo poſt me r̄.

Sequitur propoſitiones eiusdem de sensu litterali sacre scripture. Et de causis errantium.

Qui autem blasphemauerit in spiritu sanctū non habebit remissionē in eternum. Sed reus ent eterni delicti. Mar. iii. Quedam sunt in alijs lectionibꝫ ſuper hac